

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

సంపుటి : 48 సంచిక : 20&21 విజయవాడ 5-3-2016 పేజీలు : 8 వెల : రు 5.00

మేతేతత్వీకరించబడుతున్న విశ్వవిద్యాలయాలు

గత 4, 5 సంవత్సరాలుగా విద్యార్థులు, యువకులు ముందుకొచ్చి అనేక పోరాటాలు నిర్వహించటం పెరుగుతోంది. విద్యాబడ్డల్లో కోతలను, లింగవివక్షను, లైంగికవేధింపులను, కుల అణచివేతను, కార్మికవ్యతిరేక విధానాలను, ప్రభుత్వ భూసేకరణను, అవినీతికంభకోణాలు మొదలైన వాటన్నింటినీ వ్యతిరేకిస్తూ విద్యార్థులు ముందుకొచ్చారు. ఒకటి తర్వాత మరొకటిగా విశ్వవిద్యాలయాల్లో ఇందుకు యుద్ధభూములుగా వుంటున్నాయి. తన మతోన్మాద ఎజెండాతో కేంద్రంలో అధికారంలోకి వచ్చిన బిజెపి ఆధ్వర్యంలో సాగుతున్న మతోన్మాద హింస, ఆహార అలవాట్లపై అదుపుకోసం ప్రయత్నాలు, యువత వేషధారణపై ఆంక్షలువంటి చర్యలకు వ్యతిరేకంగా విద్యార్థులు నిరసనలు తెలుపటం ప్రారంభించారు.

ఆచార్య నాగార్జున యూనివర్సిటీలో ఆర్కిటెక్చర్ విద్యార్థిని రిషితేశ్వరి పలు రూపాలలో వేధింపులకు గురై మరణించిన ఘటన విద్యార్థి లోకంలో విస్తృత నిరసన, ఆందోళనలను రగిలించింది. పాలకవర్గాలు విద్యార్థి యువతలో వ్యాపింపజేస్తున్న పాలకవర్గాల క్షీణసంస్కృతి ఈ ఘటనలో వెల్లడైంది. జాదవ్‌పూర్ విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులు యాజమాన్యం యొక్క పెత్తందారీతనానికి, లైంగిక వేధింపులకు వ్యతిరేకంగా నిరసనగళమెత్తారు. పాఠ్యప్రణాళికలో మార్పులను వ్యతిరేకిస్తూ ఢిల్లీ యూనివర్సిటీ అధ్యాపకులు, విద్యార్థులు ఆందోళనలు చేపట్టారు. ఢిల్లీ విద్యార్థులు సమ్మెచేస్తున్న మారుతీ కంపెనీ కార్మికులకు సంఘీభావంగా నిలిచారు. అలహాబాద్ విశ్వవిద్యాలయ తొలి మహిళా విద్యార్థి యూనియన్ అధ్యక్షురాలు అయిన రిచాసింగ్, విశ్వవిద్యాలయ ప్రాంగణ పరిధిలో సాగుతున్న లైంగిక వివక్షకు వ్యతిరేకంగా ఆందోళనలు చేపట్టారు. మద్రాసు ఐఐఐటిలో దళిత విద్యార్థులు నిర్వహిస్తున్న అంబేద్కర్ పెరియార్ స్టడీసర్కిల్ కార్యకలాపాలను అడ్డుకోవాలన్న యాజమాన్య ప్రయత్నాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడారు. హైదరాబాద్ కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయ పరిశోధక విద్యార్థి వేముల రోహిత్ మరణం, ఢిల్లీ - జెఎన్‌యూ విద్యార్థి యూనియన్ అధ్యక్షుడు కన్యకుమార్ అరెస్టు, రాజద్రోహనేరం బనాయించటం, దేశంలోని విద్యార్థిలోకం యొక్క విస్తృత ఆందోళనలకు కారణమయ్యాయి. తమిళనాడు రాష్ట్రం - విల్లుపురంలో ఫీజులు చెల్లించలేదనే కారణంతో కళాశాల యాజమాన్యం సాగించిన వేధింపులకారణంగా ముగ్గురు నేచురేపతి విద్యార్థినుల ఆత్మహత్య - విద్యార్థుల, ప్రజల విస్తృత నిరసనాందోళనలకు కారణమైంది. విద్యార్థులు తీవ్ర అసంతృప్తి, ఆగ్రహంతో వున్నారని, న్యాయంకోసం పోరాటాలు సాగిస్తున్నారనేదానికి పైన పేర్కొన్న విద్యార్థుల ఆందోళన/పోరాటాలు తార్కాణంగా వున్నాయి.

మధ్యతరగతి నుండి మరియు వివక్షకు గురిచేయబడుతున్న విభాగాల నుండి వచ్చిన పేద విద్యార్థులే పై ఘటనలలో బాధితులుగా వుండటంతోపాటు, ఆ నిరసనాందోళనలకు నాయకత్వం వహిస్తున్న వారుగా వున్నారు. వారు నిర్వహిస్తున్న నిరసనాందోళనలు వారి ప్రజాస్వామిక వాంఛలకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నాయి. వారు, వారి హక్కులకోసం పోరాడటమేగాక, పీడిత వర్గాల, సెక్షన్ల ప్రజలకు, వారి ప్రజాస్వామిక వాంఛలకు, డిమాండ్లకు మద్దతుగా నిలుస్తున్నారు.

మరోవైపున, పెరుగుతున్న విద్యార్థుల నిరసనోద్యమాలను పాలకవర్గాలు క్రూరనిర్బంధంతో అణచివేయ పూనుకున్నాయి. విద్యాలయాల ప్రాంగణాలను పోలీసు శిబిరాలుగా మార్చుతున్నాయి. విద్యాలయాలలో లభించే ప్రజాస్వామిక వాతావరణాన్ని భగ్నంచేసేందుకు నూతన విధి విధానాలను రుద్దుతున్నారు. కేంద్రంలో బిజెపి అధికారంలోకి వచ్చిన తర్వాత, విశ్వవిద్యాలయ ప్రాంగణాలలో నెలకొన్న సామరస్య జీవనాన్ని చెదరగొట్టేందుకు మతతత్వశక్తులు పూనుకొని వ్యవహరించుతున్నాయి. బిజెపి విద్యార్థి విభాగంనుండి వచ్చిన ఒక చిన్నపాటి లేదా ప్రాధాన్యతలేని ఫిర్యాదుపై సైతం కేంద్రప్రభుత్వం పూనుకొని, దానిపై చర్యలు తీసుకోవలసిందిగా యూనివర్సిటీ పాలకవర్గాలను వత్తిడికి గురిచేసింది. హైదరాబాద్ కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయంలోనూ, జెఎన్‌యూ-ఢిల్లీలోనూ ఏబిఎపి ఇచ్చిన చిన్నపాటి ఫిర్యాదును పురస్కరించుకొని కేంద్రప్రభుత్వం వేగంగా స్పందించి విద్యార్థులపై చర్యలు తీసుకొనేలా వైస్‌ఛాన్సలర్లపై వత్తిడి తేవటంతోపాటు ఘటనలను మతతత్వీకరించి, మతతత్వ, కుల పరిధుల్లో విద్యార్థులు చీలిపోయేలా చేయటం - దీనినే స్పష్టంచేస్తున్నది. పంజాబ్ విశ్వవిద్యాలయంలో హాస్టళ్ళకు కేటాయించిన నిధులలో అవకతవకలు జరిగాయని ఏబిఎపి ఆరోపణలు చేసేచేయగానే, (ఆ యూనివర్సిటీ వైస్‌ఛాన్సలర్ విచారణకమిటీని నియమించి, సంబంధిత వివరాలన్నింటినీ వెల్లడించకమునుపే) కేంద్రప్రభుత్వం యూనివర్సిటీకి కేటాయించే నిధులను ఆపివేసింది. సిబ్బంది వేతనాల చెల్లింపును నిలిపివేసింది. ఢిల్లీ విశ్వవిద్యాలయంలో ‘ముజఫర్‌పూర్ బాకీ హై’ డాక్యుమెంటరీ ప్రదర్శనపై మతతత్వశక్తులు హింసాయుతంగా దాడిచేసి దానిని నిరోధించినప్పటికీ, ప్రభుత్వం ఈ ఘటనపై ఎలాంటి చర్యనూ చేపట్టలేదు. ప్రభుత్వమే ఫాశిస్టు తరహా విధానాలు అనుసరిస్తున్న మతతత్వశక్తులకు అండగా నిలిచి పెంచి పోషిస్తున్నదని ఈ సందర్భంద్వారా స్పష్టంగా తేలెల్లమోతున్నది.

మతతత్వ ఛాందసవాదం అన్నివేళలా అభివృద్ధి నిరోధకమైనదే. అది - సమాజాన్ని మధ్యయుగాల వెనుకకు తీసుకెళ్ళటానికి చూస్తుంది. తద్వారా మానవ సమాజ అభివృద్ధికి అది ఓ తీవ్ర అవరోధంగా నిలుస్తుంది. మతతత్వం యొక్క వేర్లు పూడ్చబడినప్పుడు వుండగా, భూస్వామ్యవర్గం దీనిని పెంచిపోషించేదిగా వుంది. దళారీ, నిరంకుశాధికార స్వభావం కలిగిన బడాబూర్జువావర్గం, భూస్వామ్యవర్గంతో చెట్టాపట్టాలేసుకొని సాగుతోంది. మతతత్వ ఫాశిజాన్ని ఉపయోగించటంద్వారా ప్రజల ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలను అణచివేయటానికి చూస్తోంది. బిజెపి, మరియు కాంగ్రెస్-పాలకవర్గాలు మరియు వారి రాజకీయ ప్రతినిధులు మతతత్వ ప్రాతిపదికపై ప్రజలను చీల్చటానికి మతఛాందసత్వాన్ని అన్నివిధాలా ఉపయోగిస్తున్నాయి. ఈ విధంగా భూస్వామ్యవర్గ భావజాలం మరియు దళారీ బూర్జువావర్గ భావజాలం రెండూ కలగలిసే మతతత్వ ఫాశిజంగా కొన్నిసందర్భాల్లో బహిరంగంగానూ, నిస్సర్గంగానూ మరికొన్ని సందర్భాల్లో నాజుకుగానూ, ముసుగులోనూ వ్యక్తమౌతున్నాయి. (తరువాయి 2వ పేజీలో)

జనశక్తి సంచికను ఆన్‌లైన్ ద్వారా చదువుకొనుటకు

www.janasakthionline.com

వెబ్‌లింక్‌ను సందర్శించండి

జనశక్తిలో ప్రచురించుటకు రాసిన వ్యాసాలు, లిపోర్టులను

janasakthi1963@gmail.com

అనే ఈ-మెయిల్‌కు పంపగలరు

మహిళా ఉద్యమ చైతన్యం

మహిళా దినోత్సవం

అర్ధవలస, అర్ధపూర్వ షవస్థలను దేశాలలో స్త్రీల సమస్యలు ప్రధానంగా వాటికి సంబంధం లేనివిగా వుండవు. ఇటువంటి దేశాలలో ప్రధాన కర్తవ్యం, కీలక కర్తవ్యం, భూస్వామ్య విధానాన్ని కూలద్రోసే వ్యవసాయక విప్లవ కర్తవ్యమే. ఈ విప్లవం-కేవలం భూస్వామ్య విధానాన్ని మాత్రమే కాదు; ఏ సామ్రాజ్యవాద శక్తులకు భూస్వామ్య విధానం సాంఘిక పునాదిగా వుందో ఆ సామ్రాజ్యవాద పెత్తనాన్ని, ఆధిక్యతను కూడా నాశనం చేస్తుంది. అయితే భారతదేశ విప్లవోద్యమ కర్తవ్యాలలో నేడు వ్యవసాయక విప్లవ కర్తవ్యమే కీలకమైంది.

వ్యవసాయ విప్లవంయొక్క ఉన్నతస్థాయి ఎలా వుంటుందో హూనాన్ రైతు ఉద్యమ పరిశీలనా నివేదిక మనకు తెలియచెబుతున్నది. పాత వ్యవస్థలపైన-దాని అర్ధపూర్వ, అర్ధవలస లక్షణాల స్థానంలో ఒక నూతన వ్యవస్థకు, దానికి సంబంధించిన నూతన విలువలకు-దాని ఆర్థిక, రాజకీయ, సైనిక, సాంస్కృతిక విభాగాలన్నింటా నూతన బీజాలు నాటింది హూనాన్ రైతువిప్లవం. ఈ నూతన విలువలు పాత వాటికి భిన్నమైనవేగానీ, అవి పెట్టుబడిదారీ సామ్రాజ్యవాద విలువలు కాదు; ఆ దేశాలలో అమలులో వున్న హీనవిలువలూ, దోపిడీ విలువలూ కాదు; అభివృద్ధి చెందుతూ వున్న దేశాలకు (వెనుకబడిన దేశాలకు) అవి ఎగుమతి చేస్తున్న వలసవాద సంస్కృతీ కాదు; అదే సందర్భంలో నాటి సోవియట్ రష్యాలో అమలులో వున్నట్టి సోషలిస్టు విప్లవ సాంస్కృతిక విలువలను తక్షణమే యాంత్రికంగా స్వీకరించడమూ కాదు. పైవి రెండూ అభివృద్ధిచెందిన రెండు భిన్న ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంఘిక వ్యవస్థలకు చెందిన భిన్నమైన, ఒక దానితో ఒకటి పొసగని విలువలు. అభివృద్ధి చెందుతూ వున్నదేశాల ప్రజలు, విప్లవోద్యమం యీ భిన్నమైన రెండు విలువలలో ఎటువేపు అంటే ఖచ్చితంగా సోషలిస్టు విప్లవ విలువలవైపే. పాత కంటే ఏదైనా మంచిదనే విచక్షణాజ్ఞానరహితంగా విప్లవకారులుండరు. భారత అర్ధపూర్వ, అర్ధవలస వ్యవస్థను కూలద్రోయడం, నూతన ప్రజాతంత్ర వ్యవస్థ స్థాపన భారత విప్లవకారుల లక్ష్యం. ఈ లక్ష్యానికనుగుణమైన నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ విలువలే నేటి విలువలుగా వుండగలుగుతాయి. నూతన ప్రజాస్వామ్య ఆర్థిక, రాజకీయ, సాంస్కృతిక విలువలకోసం పోరాటం సాగిస్తూ, నెలకొల్పుకుంటూ సోషలిస్టు విప్లవ విలువలకోసం ఘర్షణపడుతూ, అంతిమంగా కమ్యూనిస్టు విలువలు సాధించే లక్ష్యంతో కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులు కృషిచేస్తారు.

మన ప్రయాణం నూతనత్వంవైపు, ప్రగతిశీలంవైపు, నవచైతన్యంవైపు అంటున్నామంటే ప్రస్తుతం అమలులో వున్న పూర్వ, సాంప్రదాయక పద్ధతికి వ్యతిరేక దిశవైపు. అంటే దీనికి భిన్నంగా రంగురంగుల సామ్రాజ్యవాద విక్రమ సంస్కృతివైపు కాదు. దాని ఆర్థిక, రాజకీయ విధానాలవైపు కాదు. అలాగే పూర్వ, సామ్రాజ్యవాద పద్ధతులు రెండింటికీ భిన్నమైనవైపు అంటున్నామంటే తక్షణమే సోషలిస్టు సంస్కృతిని యాంత్రికంగా వున్నవశంగా అమలుజరుపడమూకాదు. నూతన ప్రజాతంత్ర సాంస్కృతిక విలువలు మాత్రమే నేటి దశలో మనం నెలకొల్పగలుగుతాం. అవి మాత్రమే ప్రస్తుతం విప్లవాత్మకమయినవి. మనం గెంతు వేయడానికి ప్రయత్నించినా ఫలితం శూన్యం. కనుక రెండింటినీ గందరగోళ పరచకూడదు. సామ్రాజ్యవాద భావజాలమూ, సంస్కృతే గొప్పదిగా భావించి అదే సోషలిజమనీ, అదే స్వేచ్ఛ అనీ భ్రమలకు లోను కారాదు. నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవ విజయం ఆలస్యంకావడం, ఒడుదుడుకులకు గురికావడం మూలంగా కొంతమంది బూర్జువావర్గ మేధావులు సోషలిజంపైన, కమ్యూనిజంపైన దాడి చేస్తున్నారు. వారక్కడే ఆగలేదు. నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవ కర్తవ్యాలు అసలు పరిగణనలోకి తీసుకోవడం లేదు. వాటిని గందరగోళపరచి ముందుకు చెయ్యి చూపిస్తూ వెనక్కు నడిపించాలని చూస్తున్నారు. ఇలాంటి శక్తులను కనిపెట్టి వుండవలసిన అవసరం నేడెంతైనా వుంది.

స్త్రీవిముక్తి, దళిత విముక్తి, జాతుల విముక్తి, తెగల విముక్తి మొదలైన సమస్యలకోసం సాగించే పోరాటం భూస్వామ్య వ్యతిరేక పోరాటం నుంచి విడదీయలేము. నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవంలో కీలకమైన వ్యవసాయక విప్లవం ద్వారానే పాతపైన (భూస్వామ్యంపై), పాతను సాంఘిక పునాదిగా చేసుకొన్న రంగుల సామ్రాజ్యవాదంపైన దండెత్తగలం. భూస్వామ్య విధానంపైన చావుదెబ్బ కొట్టగల విప్లవ రైతాంగ ఉద్యమం మాత్రమే నూతన సాంస్కృతిక విలువలను నెలకొల్పగలుగుతుంది. ఉన్నతస్థాయికి చేరిన తెలంగాణా రైతాంగ సాయుధ విముక్తి పోరాటం, పెళ్లి, విదాకులు, వితంతు వివాహాలు, స్త్రీ విద్య తదితర విషయాలలో పాత సాంప్రదాయాలను, కట్టుబాట్లను ఛేదించింది. కుల, మత అడ్డుగోడలను అధిగమించింది. మూడువేల గ్రామాలు పూర్వ ఐదేండ్ల బంధనాల నుంచి విముక్తి చెందాయి; భూస్వాముల రాజకీయాధికారం చలామణి కాలేదు. భూస్వామ్యవర్గం నగరాలకు పారిపోయింది. అంతేకాదు శ్రీకాకుళం, గోదావరి, ఖమ్మం, వరంగల్, కరీంనగర్ రైతాంగ ఉద్యమాల ప్రభావంతో కూడ స్త్రీలు సాపేక్షికంగా స్వేచ్ఛానువర్తులుగా వున్నారు. (తరువాయి 2వ పేజీలో)

అంతర్జాతీయ శ్రామిక మహిళల దీక్షాదినం ‘మార్చి 8’ వర్ధిల్లాలి

జెఎన్‌యు విద్యార్థులపై ఫాశిస్టు దాడులను ఖండించండి

ఢిల్లీలోని జవహర్‌లాల్‌నెహ్రూ యూనివర్సిటీ విద్యార్థులపై, వారి హాస్టళ్ళపై పోలీసులు సాగించిన దాడిని సిపిఐ(ఎం-ఎల్) కేంద్రకమిటీ తీవ్రంగా ఖండిస్తోంది. సాదా దుస్తులలోవున్న పోలీసులు జెఎన్‌యు విద్యార్థి యూనియన్ అధ్యక్షుడైన కన్వయకుమార్‌ను అరెస్టు చేశారు. ఆడపిల్లల హాస్టల్స్‌లోకి సైతం మగపోలీసులు చొరబడి విద్యార్థులపై దాడులు చేశారు. భారత జాతీయ స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని విచ్ఛిన్నంచేయటానికి నాటి బ్రిటిష్ వలసవాదులు వుపయోగించిన క్రూరమైన రాజద్రోహ (దేశద్రోహం) చట్టంక్రింద ఓ విద్యార్థి యూనియన్ నాయకుని అరెస్టు చేయటమే, పోలీసులయొక్క మరియు వారిని నడిపిస్తున్న ప్రభుత్వంయొక్క దేశవ్యతిరేక స్వభావాన్ని తేటతెల్లంచేస్తోంది. యూనివర్సిటీ విద్యార్థులకు నాన్-నెట్ ఫెలోషిప్స్‌ను ఆపివేయటానికి వ్యతిరేకంగా, వేముల రోహిత్ వ్యవస్థీకృత హత్యకు వ్యతిరేకంగా మానవవనరుల మంత్రిత్వశాఖపై నిరసన, ఆందోళనలు నిర్వహించటంలో కన్వయ ముందున్నాడు. గతంలో 1975-77 నాటి 'అత్యవసర పరిస్థితి' కాలంలో జెఎన్‌యు విద్యార్థి సంఘ అధ్యక్షుడిని అరెస్టుచేసిన సందర్భాన్ని పరిగణలోకి తీసుకుంటే బిజెపి తన ఫాశిస్టు ముఖాన్ని బహిర్గతపరుచుకుంటుందని స్పష్టమౌతుంది. జాతీయత, దేశభక్తి ముసుగులో జాతీయ ఉన్మాదాన్ని, మతతత్వాన్ని రెచ్చగొట్టే ఫాశిస్టు తరహా దాడి మినహా ఇది వేరుకాదు.

విద్యార్థులపై దౌర్జన్యంచేసే చర్యలను నిరోధించే తక్షణ చర్యలు చేపట్టాలని, కన్వయ తదితరుల ప్రజాస్వామిక హక్కులను హరించివేసే తప్పుడు కేసును తక్షణం ఉపసంహరించుకోవాలని సిపిఐ(ఎం-ఎల్) డిమాండ్ చేస్తోంది. పోలీసులు తక్షణం జెఎన్‌యు ప్రాంగణాన్ని వీడివెళ్ళాలని, దేశంలోని అన్ని విశ్వవిద్యాలయాల ప్రాంగణాలనుండి పోలీసులను ఉపసంహరించాలని సిపిఐ(ఎం-ఎల్) డిమాండ్ చేస్తోంది. జాతీయ ప్రయోజనాల గురించి ప్రకటించుకునే ఎవరైనా దేశద్రోహ చట్టంవంటి వలసవాదులు రూపొందిన క్రూర నిరంకుశ చట్టాలన్నింటినీ తక్షణం రద్దుచేయాలని డిమాండ్ చేయాలి.

జెఎన్‌యు విద్యార్థులపైనా, మరియు దేశవ్యాపితంగా అనేక ఇతర విశ్వవిద్యాలయ విద్యార్థులపైనా జరుగుతున్న దాడులను ప్రజాస్వామిక వాదులంతా ఖండించాలని పిలుపునిస్తున్నాం.

విశ్వం
ప్రధాన కార్యదర్శి
కేంద్రకమిటీ
సిపిఐ(ఎం-ఎల్)

14-2-2016

జనశక్తి యాజమాన్య వివరాలు

(ఫారం 4 రూల్ 8 ప్రకారం)

1. ప్రచురణ స్థలం : విజయవాడ, 520 010
2. ప్రచురణ కాలం : పక్షానికొకసారి (పక్ష పత్రిక)
3. ముద్రాపకుని పేరు : పి.జస్వంతరావు
జాతీయత, చిరునామా : భారతీయుడు
32-13-26/1, బోయపాటి మాధవరావు రోడ్,
మొగల్రాజపురం, విజయవాడ-520 010
4. ప్రచురణ కర్త పేరు,
జాతీయత, చిరునామా : పై విధంగానే
5. సంపాదకుని పేరు : పి.జస్వంతరావు
6. భాగస్వాములు : -

పైన పేర్కొన్న విషయములన్నియు యదార్థములు

5.3.2016

సం॥ పి.జస్వంతరావు

మతతత్వకలించబడుతున్నది....(మొదటిపేజీ తరువాయి)

సామ్రాజ్యవాదులు నిర్దేశించిన నయాఉదారవాద పెట్టుబడిదారీ ఆర్థిక విధానాలను గత మూడు దశాబ్దాలుగా భారత పాలకవర్గాలు తు.చ.తప్పుకుండా అమలుచేస్తూవస్తున్నారు. ఈ విధానాలు అన్ని సెక్షన్ల ప్రజల జీవితాలను, జీవనాధారాలను మరింతగా నాశనం చేశాయి. దాదాపు 3 లక్షల మంది రైతాంగం ఈ కాలంలో బలవస్తరణాలకు పాల్పడ్డారు. ప్రతి సం॥రం లక్షలాది మంది గ్రామీణ ప్రజానీకం పొట్టచేత పట్టుకొని పట్టణాలకు వలసలుపోయి, అక్కడ దుర్భర జీవితాలను అనుభవిస్తున్నారు. యువతను నిరుద్యోగ పెనుభూతం వెన్నాడుతోంది. పెరుగుతున్న అసంతృప్తి, ఆగ్రహాలు నిరసనలనుండి మిలిటెంట్ పోరాటరూపాల వరకు వివిధ పద్ధతుల్లో వ్యక్తమౌతున్నది. విద్యార్థులలో పెరుగుతున్న ఈ స్పృహ, పోరాటతత్వం అనే వాటిని - కులీన

పాలకవర్గం విద్యారంగంలో ప్రత్యేకించి ఉన్నత విద్యలో కోతల విధింపు వంటి తమ చర్యలకు ఓ హెచ్చరికగా, ఫైనాన్స్ పెట్టుబడి యొక్క దోపిడీ ప్రయోజనాలకు గొడ్డలిపెట్టుగా భావిస్తోంది. కనుకనే మతతత్వ శక్తులను విశ్వవిద్యాలయ ప్రాంగణాల మీదకు ప్రయోగిస్తోంది.

తమ ప్రజాస్వామిక డిమాండ్ల సాధనకోసం, మతతత్వ ఫాశిస్టు శక్తులకు వ్యతిరేకంగా విద్యార్థులు సాగించే న్యాయమైన పోరాటం వైపు దృఢంగా నిలవటం ప్రగతిశీలశక్తుల అనివార్య కర్తవ్యం. విద్యార్థులు తమలో తాము ఐక్యతను పెంపొందించు కునేందుకు, మతతత్వానికి తావులేని ప్రజాస్వామిక వాతావరణం విశ్వవిద్యాలయాలలో నెలకొల్పుకొనే దిశగా పురోగమించేందుకు ప్రగతిశీల శక్తులన్నీ విద్యార్థులకు సహాయ సహకారాలందించాలి. ★

బూర్జువా మహిళా....(3వపేజీ నుండి)

వర్గ బానిసత్వం నుండి, లైంగిక బానిసత్వం నుండి విముక్తి చెందడం సాధ్యంకాదో ఆ వ్యవస్థనే యీ వుద్యమం రక్షించబానుకొన్నది. స్త్రీలకు సంబంధించి సంపూర్ణ సామాజిక, మానవీయ సమానత్వం కేవలం కాగితాలకే పరిమితం కాకుండా యథార్థానికి కార్యచరణ రూపాన్ని యిచ్చే అత్యున్నత ఆర్థిక, సామాజిక రూపాలను కార్మికవర్గం సృష్టించిన విషయాన్ని యు.ఎన్.ఎస్.ఆర్.లోని రాజ్యాంగము, సోషలిస్టు తరహా అభివృద్ధి రుజువు చేసిన నేపథ్యంలో యీ పరిణామం సంభవించింది. బూర్జువా మహిళా వుద్యమ విప్లవ ప్రతీఘాత కార్యకలాపాలకు ఒకే ఒక మినహాయింపు యేమిటంటే స్వాతంత్ర్యం - శాంతికోసం ఏర్పడిన అంతర్జాతీయ మహిళాల్గ్. విప్లవకర, పోరాట కార్మికవర్గము, దాని నియంతృత్వము బూర్జువా సామాజిక వ్యవస్థను కూలదోస్తుందని విన్నప్పుటికీ లీగ్ అగ్రనాయకత్వం ఏమాత్రం చలించలేదు. వీరి అవగాహనకు మూలాలు గౌరవప్రదమైన సర్దుబాట్లలోను, శాంతి ప్రియత్వంలోను అదేవిధంగా రష్యన్ విప్లవం మహిళా విముక్తికోసం చేసిన కృషిపట్ల ఎలాంటి దురభిప్రాయము లేని గుర్తింపులోను వున్నాయి. ఇది ఎలా వున్నప్పుటికీ బూర్జువా మహిళా వుద్యమంలో లీగ్ ఒక చిన్న శకలం మాత్రమే.

సంఘటిత స్త్రీవాద ప్రతీఘాత విప్లవశక్తి కేవలం బూర్జువా మహిళలను కలుపుకురావడంపైనే ఆధారపడలేదు. అసంఖ్యాకమైన శ్రామిక మహిళలపై కూడా వీరి మోసపూరిత ప్రభావం పడింది. ఈ మహిళల ఆకాంక్షలు, కార్యకలాపాలు స్త్రీ, పురుషుల మధ్య పోరాటంపైనా, బూర్జువా సమాజ సంస్కరణలపైనా కేంద్రీకరించబడ్డాయి. అంతేగాని విప్లవం కోసం వర్గఘర్షణలపై కేంద్రీకృతం కాలేదు. ఈ స్త్రీ లోకాన్ని బూర్జువా మహిళా వుద్యమం విప్లవ ప్రతీఘాతశక్తిగా దిగజార్చివేసింది. ఇది తన కార్యకలాపాల ద్వారా

బలోపేతమైన సంస్కరణవాద సోషల్ డెమోక్రటిక్ మహిళా వుద్యమాన్ని కూడా తన వెనుక చేర్చుకొన్నది. దీనిని మనం తక్కువగా అంచనా వేయరాదు. పెట్టుబడిదారీ విధానం విస్తరించటంతోపాటే బూర్జువా మహిళా వుద్యమం కూడా ప్రపంచవ్యాప్తంగా విస్తరించింది. ప్రాచ్యదేశాలలో సైతం స్త్రీలను అంతకంతకూ ఆకర్షించగలిగింది. ఎక్కడైనా గాని అణగారిన, దోపిడీకి గురవుతున్న వర్గాలు సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీ విధానానికి వ్యతిరేకంగా నిలిచినప్పుడు భ్రమలు కల్పించడం ద్వారా, శ్రామిక మహిళలను, వారి సోదరులు సాగిస్తున్న విప్లవ పోరాటానికి దూరంగా నిలపటం ద్వారా సామ్రాజ్యవాదాన్ని రక్షించటానికి బూర్జువా మహిళా వుద్యమం ముందుకు వస్తుంది. లక్షోపలక్షలమందిని అది తన వెనుక చేర్చుకొన్నది. అల్పిష్టి లాభాలు కల్గించే పెట్టుబడి సమాఖ్యలకు, కార్మికసంఘాలకు, వృత్తి యూనియన్లకు మాత్రమే లోబడి వుండాలని, దృఢమైన నమ్మకం కలిగివుండాలని బోధించే విద్యాసంస్థలు కూడా దానివెనుక వున్నాయి. కాగా బూర్జువా వ్యతిరేకభావాలు, కార్యకలాపాలు పెరగకుండా అడ్డుకట్టవేసేటందుకు సంక్షేమ సమాఖ్యల కార్యకలాపాలు తోడ్పడేవి. ఇవి తప్పుడు ప్రచారం చేస్తూ వేలాదిమందితో కూడిన సమరశీలవాదులను తన అదుపులో వుంచుకొనేది. ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు నిధుల నుంచి వీటికి ఆర్థికపుష్టి సమకూరేది. బూర్జువా మహిళా వుద్యమం విప్లవ ప్రతీఘాత స్వభావానికి తిరుగులేని వుదాహరణ ఏమిటంటే ఇటలీ, పోలెండ్, జర్మనీ, అమెరికా తదితర దేశాలలోని ఫాసిస్టు మహిళా సంఘాలే. క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే బూర్జువా మహిళా వుద్యమం తీవ్రమైన, ప్రమాదకరమైన విప్లవ ప్రతీఘాతశక్తి. దీనితో ఎలాంటి రాజీగాని, పొత్తులుగానీ వుండవు. దీనిని ఓడించవలసి వుంది. ఆ రకంగానే కార్మికవిప్లవం జయప్రదమవుతుంది. చారిత్రకశక్తులు దాని విజయాన్ని ఖరారు పరిచాయి. ★

మహిళా ఉద్యమ....(మొదటిపేజీ తరువాయి)

స్త్రీలలో ఉన్నత విద్యావంతుల సంఖ్య సాపేక్షికంగా పెరగడంవలన కొంతశాతం స్వేచ్ఛాను వర్తులుగా వుండడానికి ప్రయత్నించినప్పటికీ; రైతు ఉద్యమ వెల్లువ మాత్రమే భూస్వాముల రాజ్యాధికారాన్ని కూలద్రోసి పురాతన, సాంప్రదాయవాదాన్ని, మూఢాచారాలను కుల, మత, అణచివేతలనూ, స్త్రీలపై పురుషుల పెత్తనాన్ని సవాల్ చేయగలుగుతుంది.

అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం మహిళల సమస్యలను ఎలుగెత్తి చాటి విముక్తికి బాట చూపేదిగా వుండాలి. ఆయా దేశ, కాల నిర్దిష్ట పరిస్థితికి తగిన కర్తవ్యాలను చేపట్టేదిగా వుండాలి. విభిన్న రాజకీయ, సాంఘిక వ్యవస్థలుగల ప్రపంచంలో ఎన్నో హెచ్చుతగ్గులు, తేడాలు వున్నాయి. ఆయా పరిస్థితులకనుగుణంగా, ఆయా దేశాల విప్లవోద్యమ కర్తవ్యాల వెలుగులో అందులో భాగంగానే స్త్రీ సమస్యకు పరిష్కారం వుంది. భారతదేశ పరిస్థితిలో నూటికి ఎనభైశాతం పూర్వదల్ కాడిక్రింద నలుగు తున్నారు. కనుక ప్రధానంగా దాని రద్దుకొరకు రూపొందించుకున్న వ్యవసాయ విప్లవోద్యమ కర్తవ్యాలలో భాగంగానే స్త్రీ విముక్తి సాధ్యమవుతుంది. అభివృద్ధిచెందిన పెట్టుబడిదారీ దేశంలో స్త్రీలు, వెనుకబడిన దేశాల స్త్రీలు మౌలికంగా పురుష దురహంకారం, రాజ్యం, మతం, పెట్టుబడికి సంబంధించిన ఒకే రకపు సమ్యులనెదుర్కొంటున్నారు. సామ్రాజ్యవాద దురాక్రమణలు, యుద్ధాలు తెచ్చిపెట్టిన ఎన్నో ఘోరాలకు బలయ్యేది ముందుగా స్త్రీలే. సామ్రాజ్యవాద యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా కూడా ప్రపంచవ్యాపితంగా స్త్రీలంతా ముక్తకంఠంతో నిలబడాల్సి వుంటుంది. సామ్రాజ్యవాదుల పనుపున అమలుజరుగుతున్న నూతన ఆర్థిక విధానాలకు అన్నివిధాలా బలిఅవుతున్నది మహిళలే. వీటితోపాటు సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ సృష్టిస్తున్న పర్యావరణ సమస్యలపైన కూడా పోరాడవలసి వుంది.

అర్థవలన, అర్థపూర్వదల్ వ్యవస్థలో స్త్రీలు రైతాంగ, శ్రామిక ఉద్యమాలలో భాగంగా రాజ్యాధికారం, వంశాధికారం, మతాధికారం, పురుషాధికారం అనే నాలుగు అధికారాలకు వ్యతిరేకంగా ఉద్యమించాల్సి వుంది. వీటితోపాటు అనేక విపక్షలకు వ్యతిరేకంగా ప్రత్యేక ఉద్యమాలు గూడ చేపట్టాల్సి వుంది. లింగ వివక్ష, కులవివక్ష, జాతి వివక్ష, వర్ణ వివక్ష(రంగు), మత వివక్షలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడవలసి వుంది. సామాన్య స్త్రీల దృష్టికి రాని, వారికిప్పుడు పట్టని

ఇంకా ఎన్నో సమస్యలు నేడు ముందుకొచ్చాయి. లైంగికత గురించి వివిధ దృక్పథాలున్నాయి. మాతృత్వం గురించి వివిధ దృక్పథాలున్నాయి. వీటన్నిటిపట్ల మార్క్సిస్టు దృక్పథం గూడ ఒకటి వుంది.

అంతర్జాతీయ మహిళా వేదికలలో యీ సమస్యలన్నీ చర్చకొచ్చాయి. ఐక్యరాజ్యసమితి ఆధ్వర్యన ఆయా దేశాల ప్రభుత్వాలు అనుమతితో వచ్చిన మహిళల సభ ఒకటి, ప్రభుత్వేతర (ఎన్.జి.ఓ.) సంస్థల ప్రతినిధుల సభ ఒకటి చైనా రాజధాని బీజింగ్‌లో జరిగాయి. ప్రపంచవ్యాపితంగా స్త్రీ జాతి ఎదుర్కొంటున్న అనేక సమస్యలు కుప్పలు మూటలుగట్టి తెచ్చి అక్కడ పోయబడ్డాయి. వీటన్నిటికి పరిష్కారాలు సాధించవలసే వుంది.

అదే సందర్భంలో ప్రపంచవ్యాపితంగా స్త్రీ జాతి ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలకు మూలం ఆయా సమాజాలలో ఆధిక్యత నెరపుతున్న, అధికారం చలాయిస్తున్న వ్యవస్థలలోనే వుందనే నగ్గుసత్యాన్నీ, చెరిపేయడం సాధ్యంకాని సత్యాన్నీ మాత్రం ఎలుగెత్తి చాటవలసే వుంది. పెట్టుబడి, దాని అత్యున్నత రూపం సామ్రాజ్యవాదం. దీని విభిన్న వికృత రూపాలకు వ్యతిరేకంగా సమస్త ప్రజానీకంలో భాగంగా స్త్రీలు నడుం బిగించవలసి వుంది. భారతదేశం లాంటి దేశంలో అర్థపూర్వదల్ దోపిడీ, పెత్తనం సాగిస్తున్న భూస్వామ్య వ్యవస్థకు, అర్థవలన దోపిడీ అధికారం చెలాయిస్తున్న సామ్రాజ్యవాదాలకు వ్యతిరేక పోరాటమే మూలాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటమవుతుంది. 1910లో కార్వాజెట్టిన్ ప్రకటించిన అంతర్జాతీయ మహిళా దినోత్సవం పిలుపు అదే. ఈ పిలుపులేని మహిళా దినోత్సవాలు అర్థం లేనివే. అది బీజింగ్ కావచ్చు, మాస్కో కావచ్చు, న్యూయార్కు కావచ్చు, ఢిల్లీ కావచ్చు. ఈ సభ లెక్కడ జరిగినా ఈ పిలుపులేని సభలు స్త్రీ విముక్తితో సంబంధంలేని వేడుకలుగా పరిగణించాల్సి వుంటుంది. ఈ పిలుపులేని సంఘాల కార్యక్రమాలు కాలక్షేపం కార్యక్రమాలుగానే పరిగణించవలసి వుంటుంది. స్త్రీలకు సంబంధించిన మిగిలిన ఏ సమస్యలపై పోరాటమైనా దీనికిలోబడి, దీనిలో అంతర్భాగంగా జరగవలసిందే. అప్పుడే నిజంగా స్త్రీలకు విముక్తి.

(16-3-1996 జనశక్తి సంపాదకీయం పునర్ముద్రితం) ★

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పక్ష పత్రిక

2015 వార్షిక బౌండ్లు అందుబాటులో వున్నాయి

వెల : రు. 150/-

కాపీలకు : మైక్రిబుక్ హౌస్

జలీల్ వీధి, కారల్ మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ-2

బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం

క్లారాజట్కిన్

బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం (మొత్తంమీద ఆధునిక మహిళా ఉద్యమం) పెట్టుబడిదారీ తరహా ఉత్పత్తి విధానం నుండే పుట్టుకు వచ్చింది. స్త్రీ, పురుషుల మధ్య సంపూర్ణ సాంఘిక సమానత్వ దిశలో కృషి జరిపేటందుకు పెట్టుబడిదారీ విధానమే ఆర్థిక పునాదిని వేసింది. ప్రధానమైన చోదకశక్తిగా యీ కృషి వెనుక నిలిచింది. స్త్రీలు, పిల్లలు పాల్గొనే గృహోత్పాదక కార్యకలాపాలకు అనుగుణ్యమైన సామాజిక పరిస్థితులను బూర్జువా సమాజానికి పునాదిగా వున్న పెట్టుబడిదారీ తరహా ఉత్పత్తి విధానం ధ్వంసమొనర్చింది. తొలిసారి సామాజిక రూపాల సాంఘిక స్థితిగతుల స్వభావం మహిళల జీవితాన్ని నిర్దేశించింది. స్త్రీలను పరాధీనులను చేసి పురుషవత్తనాన్ని నెలకొల్పింది. ప్రాచీన కాలానికి చెందిన స్త్రీలు బహుముఖమైన గృహోత్పత్తి కార్యకలాపాలలో తలమునకల్లే వుండేవారు. ఏది యేమైనప్పటికీ ఆధునిక నగరాలు అభివృద్ధి చెందటంతో కుటుంబ పరిధిలోని వారి ఉత్పత్తి కార్యకలాపాలు తొలగిపోయాయి. వారికి ముఖ్యవనరుగా వుండిన వ్యవసాయక ముడిసరుకులు కూడా చేయదాటి పోయాయి. ఉత్పత్తి సాధనాలు, ఇంజన్లు, యాంత్రిక పరికరాలు, అదేవిధంగా శాస్త్రవిజ్ఞానాన్ని అన్వయించిన కారణంగా ఆర్థిక వైపుబిడ్డలోను, శాస్త్ర విజ్ఞానంలోను సంభవించిన పురోగతి యీ ఆకస్మిక మార్పులకు కారణమైంది. బూర్జువా సమాజంలోని యీ రకమైన మార్పులు ఆధునిక మహిళా ఉద్యమానికి శ్రీకారాన్ని చుట్టాయి. ఈ రకమైన మార్పులతో మహిళా ఉద్యమం ఒక్కొక్క అడుగే ముందుకు కదిలింది. చట్టపరమైన, సామాజికమైన పురుష వత్తనంనుండి తమను తాము విముక్తి చేసుకొనేందుకు, స్త్రీ, పురుషుల మధ్య సామాజిక, మానవీయ సమానతను సాధించేటందుకు యీ ఉద్యమం కొనసాగింది.

చట్టపరంగానూ, సామాజికంగానూ పురుషులతో పాటు స్త్రీలకు సంపూర్ణ సమానత్వ స్థాయిని, స్థానాన్ని కల్పించాలన్న మౌలిక డిమాండ్‌ను యీ బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం లేవనెత్తింది. ఈ రకమైన డిమాండ్‌ను నెరవేర్చడమంటే ఏ రకమైన మినహాయింపులూ లేకుండా మహిళలందరికీ విముక్తిని కల్పించటమేనని యీ ఉద్యమ నాయకులు పేర్కొన్నారు. అయితే యిందులో వాస్తవంలేదు. సంపూర్ణమైన సామాజిక, మానవీయ స్వేచ్ఛకుగానీ లేదా బానిసత్వానికిగానీ బూర్జువా సమాజమే కీలకమన్న విషయాన్ని గుర్తించడంలో ఓటుహక్కు ఉద్యమవాదులు విఫలమయ్యారు, లేదా గుర్తించటానికి నిరాకరించారు. పెట్టుబడిదారీ తరహా ఉత్పత్తి విధానాన్ని పునాదిగా చేసుకొని, బూర్జువా - కార్మికవర్గాల మధ్య అధిగమించ వీలుకాని వర్గవైరుధ్యాలపై నిర్మితమైన బూర్జువా సమాజం ఒకవైపున దోపిడీదారులు పాలకులుగానూ; మరోవైపున దోపిడీకీ గురవుతున్నవారు పాలితులుగానూ విభజితమైంది. ఈ రెండు వర్గాలలో దేనికి చెందుతారన్న దానిపై ఆధారపడి స్త్రీల జీవిత విధానం నిర్ణయమవుతుంది. అంతేగాని వారి స్త్రీత్వం దీనికి కారణం కాదు.

స్త్రీలైదుర్కొంటున్న యీ పరిస్థితికి మౌలికమైన వర్గవైరుధ్యాలే అసలు కారణం. ప్రత్యేకించి బూర్జువా సమాజంలో అంటే జీవనాధారానికి, సాంస్కృతిక పురోగమనానికి ఆవశ్యకమైన వస్త్రాత్పత్తి సాధనాలపై ప్రైవేట్ యాజమాన్యం వుండటం. వర్గ బానిసత్వానికి వున్న ఈ మౌలిక కారణాన్ని తొలగించగలిగితే దోపిడీకీ గురవుతున్న వర్గానికి, అదేవిధంగా అణగారిన తరగతులకు చెందిన మహిళలు (మొత్తం స్త్రీలలో ఇలాంటి వారే అత్యధికంగా వున్నారు) నిజమైన అర్థంలో సంపూర్ణమైన విముక్తిని, సమానత్వాన్ని పొందుతారు. ఎప్పుడైతే ఆధునిక ఉత్పత్తి సాధనాలు సామాజిక స్వభావానికి అనుగుణ్యంగా మారతాయో, ఎప్పుడైతే వ్యక్తుల లేదా చిన్నచిన్న బృందాల ప్రైవేట్ ఆస్తి సామాజికంగా రూపాంతరం చెందుతుందో, ఎప్పుడైతే వస్త్రాత్పత్తికీ, దాని పాదార్థిక, సాంస్కృతిక ఘరాల పంపిణీకి అవసరమయ్యే స్థితిగతులను సమాజం నియంత్రిస్తుందో అప్పుడు మాత్రమే విముక్తి, సమానత్వం సాధ్యపడుతుంది. ఈ రకమైన విప్లవీకృత ఆర్థిక పునాదులపై మాత్రమే వినూత్నమైన, ఉన్నతమైన సామాజిక రూపాలు అభివృద్ధిచెందుతాయి. అప్పుడు మాత్రమే పురోగమనానికి, సంపూర్ణ మానవీయ కార్యకలాపాలకు యావత్ స్త్రీజాతికీ నిజమైన స్వేచ్ఛ

మహిళలు వర్గబానిసత్వం నుండి, లైంగిక బానిసత్వం నుండి విముక్తి చెందడం సాధ్యంకాని పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థనే బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం రక్షించుకుంటుంది; బూర్జువా-కార్మికవర్గాల మధ్య అధిగమించ వీలుగాని వర్గ వైరుధ్యాలపై బూర్జువావర్గ వ్యవస్థ నిర్మితమైందని; దోపిడీదారులైన పాలకులు ఒకవైపు, దోపిడీకీ గురవుతున్న పాలితులు మరోవైపు విభజించబడి వుండగా ఈ రెండు వర్గాలలో దేనికి చెందుతారన్న దానిపై ఆధారపడి స్త్రీల జీవిత విధానం నిర్ణయమవుతుందిగానీ, వారి స్త్రీత్వంపై ఆధారపడి కాదని అంతర్జాతీయ కమ్యూనిస్టు, మహిళా ఉద్యమనేత క్లారాజట్కిన్ బూర్జువా మహిళా ఉద్యమాన్ని మార్క్సిస్టు దృక్పథంలో వివరించారు. బూర్జువా మహిళా ఉద్యమానికున్న పరిమితులను విశ్లేషించారు.

- సంపాదకుడు

లభిస్తుంది. లైంగిక తారతమ్యాలతో నిమిత్తం లేకుండా దోపిడీకీ గురవుతున్న ప్రజలందరూ సంఘటిత విప్లవ వర్గపోరాటం సాగించినప్పుడే యీ లక్ష్యం సిద్ధిస్తుంది. అంతేగాని వర్గ తారతమ్యాలను పరిగణలోకి తీసుకోకుండా పురుషాధికత్యతకు వ్యతిరేకంగా స్త్రీలు సాగించే పోరాటం యీ లక్ష్యాన్ని సాధించలేదు.

వాస్తవాలనుండి, అనుభవాలనుండి అవిచ్ఛిన్నమైన ఈ శాస్త్రీయ అవగాహనకు విరుద్ధంగా, స్త్రీ విముక్తి కోసం కుటుంబంలోను, రాజ్యవ్యవస్థలోను, సమాజంలోను పురుషుడు పొందుతున్న ప్రత్యేక సౌకర్యాలకు, ఆధిపత్యాలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం సాగించాలని చెప్పడం వరకే బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం పరిమితమవుతున్నది. ఈ పరిమితి అనేది బూర్జువా మహిళా ఉద్యమపు సార్వత్రిక లక్షణంగా వుంది. స్త్రీ ఓటుహక్కుకోసం పోరాడేవారు అతి విస్తృతము, సంక్లిష్టము అయిన స్త్రీ విముక్తి సమస్యను, బహుముఖ సామాజిక పరిస్థితులను దృష్టిలో వుంచుకొని చూడటం లేదు. పైగా బూర్జువా సమాజపు ప్రయోజనాలపట్ల మక్కువ చూపుతున్నారు. వ్యక్తిగత ఆస్తి ప్రాతిపదికపై, దానితో ముడిపడి స్త్రీల లైంగిక బానిసత్వం పెరుగుతూ వచ్చిందని చరిత్ర మనకు తెలియచెప్పన్న కారణంగా వీరి భావజాలాన్నీ, చర్యలనూ ప్రతిఘటించవలసి వుంది.

స్త్రీపై పురుషుడి పెత్తనాన్ని, అధికారాన్ని పటాపంచలు చేసే లక్ష్యంతో బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం లేవనెత్తిన ప్రధానమైన డిమాండ్లు ఈ క్రింది విధంగా వున్నాయి. వివాహ విచ్ఛేదనంలో సమాన హక్కులు; సంతానంపై స్త్రీ, పురుషులకు సమానహక్కు; లైంగిక విషయాలలో ఒకేరకమైన నీతి; తన ఆస్తిని అమ్ముకోవడంలోనూ, సంపాదనపైనా, ఆదాయంపైనా స్త్రీకి హక్కు; వృత్తి శిక్షణకు, కార్యకలాపాలకు హామీతో కూడిన స్వాతంత్ర్యం; సామాజిక జీవనంలోని అన్ని రంగాలలోను ఉభయులకు కార్యకలాపాలు సాగించే స్వాతంత్ర్యానికి హక్కు : రాజ్య వ్యవస్థలోనూ, దాని అంగాలలోనూ సంపూర్ణ రాజకీయ సమానత్వం తదితరమైనవి. ఓటుహక్కు ఉద్యమకారులు లేవనెత్తిన డిమాండ్లు శ్రామిక మహిళలకు కూడా విలువైనవే ననటంలో వివాదమేమీ లేదు. మగవాళ్లతోపాటుగానే ఆడవాళ్లకు కూడా సమాన సామర్థ్యమున్నదని, సమాన హక్కులు వుండాలని గుర్తించటం ప్రత్యేకించి చెప్పుకోదగిన అంశం. ఇది ఎలా వున్నప్పటికీ మహిళల లైంగిక బానిసత్వాన్ని తగ్గించటానికి, రద్దుచేయటానికి వుద్దేశించిన యీ సంస్కరణలు పరిమితమైనవే. వాస్తవానికి బూర్జువా సమాజంలోని అత్యధిక మహిళల విషయంలో యివి ఉపయోగకరం కాదు. ఎందుకంటే దోపిడీకీ గురవతున్న వారి ఆత్మను, శరీరాన్ని కట్టివేసి వుంచుతున్న వర్గ బానిసత్వం యధావిధిగానే కొనసాగు తున్నది. బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం సాధించిన విజయాలు ఆస్తిపర, పాలక, దోపిడీ వర్గాలకు చెంది ఆర్థికస్వేచ్ఛ కలిగిన మహిళలకు మాత్రమే అనుకూలంగా వుంటాయి.

లైంగిక బానిసత్వానికి వర్గ బానిసత్వం ప్రాతిపదిక నేర్పరిచి తీవ్రతరం చేస్తున్నప్పటికీ అత్యధిక మహిళలు అనుభవిస్తున్న వర్గబానిసత్వానికి వ్యతిరేకంగా యీ ఉద్యమకారులు పనిచేయడంలేదు. అంతేకాక తమ యజమానులకు, తమను పీడించే వారికి వ్యతిరేకంగా అణగారిన జనాలు సాగించవలసి వున్న వర్గపోరాటాన్ని వారు మౌలికంగానే త్రోసిపుచ్చుతున్నారు. బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం వేళ్ళు బూర్జువా సమాజంలో బలంగా నాటుకొని వున్నాయి. పైగా కార్మికవర్గం ఉద్యమించటాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ బూర్జువా సమాజ రక్షణకు నిలబడింది. స్త్రీలను పురుష బానిసలుగా మార్చిన శాసనపరమైన, సామాజికపరమైన సంకెళ్ళను

కాస్త వదులుచేసేలా బూర్జువా సమాజాన్ని సంస్కరించాలని కోరుతున్నారు. కార్మికవర్గం అధికారాన్ని హస్తగతం చేసుకోవటం ద్వారా మహిళలను విముక్తి చేయాలన్న లక్ష్యం కలిగిన విప్లవంపట్ల కాలక్రమంలో యీ ఉద్యమకారులలో అత్యధికులు ఎలాంటి అరమరికలు లేకుండా తీవ్ర శత్రుత్వాన్ని ప్రదర్శించారు. కనీసం తమ ఉద్యమ ప్రారంభదినాలలో వలే తటస్థంగానైనా వుండలేదు. ఆ రకంగా బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం స్త్రీ విముక్తికి మార్గదర్శి కాలేకపోయింది. స్వాతంత్ర్యాభిలాష కలిగిన యావత్ స్త్రీలకు ప్రాతినిధ్యం వహించలేక పోయింది. పూర్వదే సమాజంలోని పాలకవర్గాలను కూలద్రోసి, బలియమైన రాజకీయ శక్తిగా నిలదొక్కు కోవటానికి దారితీసిన బూర్జువా స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి యీ మహిళా ఉద్యమం చిట్టచివరి బిడ్డ. పూర్వదే ప్రభువుల అణచివేతకు, దోపిడీకీ గురైనవారందరినీ ఏ పేరుమీద అయితే బూర్జువాలు పోరాటంలోకి తీసుకువచ్చారో ఆ సూత్రాలకు చట్టబద్ధత కలిగించటమే యీ మహిళా ఉద్యమ లక్ష్యంగా వున్నది. లాంఛన ప్రాయమైన బూర్జువా ప్రజాస్వామ్య సూత్రాలేమిటంటే విశ్వవ్యాప్త మానవహక్కుల అభివృద్ధికరణగా బూర్జువా సమాజంలోని సభ్యులందరి సమానతనూ, సమాన హక్కులనూ చట్టబద్ధంగా గుర్తించటం.

పదిహేడవ శతాబ్ది నాటి ఇంగ్లండ్ బూర్జువా అధికారానికి తలుపులు తెరిచిన వారి భావజాలము పూర్తిగా మతభావాలతో నిండి వుంది. విశ్వవ్యాప్త మానవహక్కులు భగవంతుని వరప్రసాదంగా వారు భావించారు. ఒక శతాబ్దం అనంతరం ఫ్రాన్స్‌లో పూర్వదే ప్రభువులకు వ్యతిరేకంగా అధికారం కోసం పోరాటాన్ని నడిపిన బూర్జువాల నాయకత్వానికి స్ఫూర్తినిచ్చిన భౌతికవాద ప్రాపంచిక దృక్పథం కలిగిన తత్వశాస్త్రం ప్రకారం, యీ విశ్వవ్యాప్త మానవహక్కులు సహజసిద్ధమైన హక్కులుగా భావించబడ్డాయి. పుట్టుకతో నిమిత్తం లేకుండా సమాజంలోని ప్రతి ఒక్కరికీ యివి వుండాలని వీరు భావించారు. ఈ రెండు దృక్పథాలను ఆధారం చేసుకొని ‘విశ్వవ్యాప్త మానవహక్కు’గా స్త్రీ సమానత్వాన్ని అంతర్జాతీయ మహిళా ఉద్యమం నిరవధికంగా డిమాండ్ చేస్తున్నది. భగవంతుని వరప్రసాదమైన సహజహక్కుగా భావించబడుతున్న యీ హక్కును అబలలైన స్త్రీల నుంచి బలంగలిగిన పురుషులు లాగివేశారని వీరి భావన. సోషలిస్టు బోధలు, సోషలిస్టు విమర్శల ప్రభావంతో మాత్రమే బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం మారుతున్న మహిళల జీవన, పని పరిస్థితుల ప్రాతిపదికపై అసంపూర్ణంగానే అయినప్పటికీ క్రమక్రమేణా తన డిమాండ్లను సమర్థించుకోవటం ప్రారంభించింది. బూర్జువా సమాజంలో ప్రకటిత “ప్రజాస్వామ్య సూత్రాలు” వాస్తవంలో బూర్జువా నియంతృత్వంగా పనిచేస్తాయని, “విశ్వమానవ హక్కులు” యధార్థంలో ఆస్తిపర వర్గాలకు మాత్రమే అందుబాటులో వుంటాయన్న నిజాన్ని యీ ఉద్యమం పట్టించుకోలేదు.

పదునెనిమిదవ శతాబ్ది చివరినాటి ఫ్రెంచ్ విప్లవంలో తన మూలాలు వున్నట్లుగా బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం గుర్తిస్తుంది. ఈ మహత్తర ఘటనలు సృష్టించిన ప్రచండ కోపాగ్నుల మధ్య కుటుంబంలోను, సమాజంలోను, రాజ్యవ్యవస్థలోను స్త్రీలకు సంపూర్ణ సమానత్వం వుండాలన్న డిమాండ్‌ను సంఘటిత, సమరశీల మహిళలు లేవనెత్తారు. విశ్వ మానవహక్కుల ప్రాధాన్యతను విశిష్టమైన రీతిలో ఒలెంపి డి గౌజెస్ యిలా ప్రకటించారు. “ఉరికంబాన్ని ఎక్కు హక్కు స్త్రీకి వున్నప్పుడు, స్పీకర్ వేదికకు ఎక్కు హక్కు కూడా ఆమెకు వుండాలి”. విప్లవ పరిరక్షణకు, అసంఖ్యాక మహిళలు అనేక త్యాగాలు చేసి, విజయాలు సాధించినప్పటికీ విశ్వమానవ హక్కులు స్త్రీల హక్కులుగా

రూపొందలేదు. ఈ చర్యను చేపట్టటానికి వీలుగా శైవ దశలోని పెట్టుబడిదారీ విధానం బూర్జువా సమాజాన్ని విప్లవీకరించలేదు. అంతేగాక విశ్వమానవ హక్కులతో తులతూగేలా మహిళల హక్కుల స్వభావం ఎదగలేదని కరాఖండిగా చెప్పేటంత తీవ్రదశకూ, పరిణతికీ బూర్జువా, కార్మికవర్గాల మధ్య వర్గ వైరుధ్యాలు అభివృద్ధి చెందలేదు. ఇదేవిధంగా వారికేమీ లేదో సూచించేలా వారు చేయలేకపోయారు. అంటే యావత్ స్త్రీజాతి సంపూర్ణ విమోచనను కోరలేదు.

పందొమ్మిదవ శతాబ్దపు ప్రథమార్థంలో ఫ్రాన్స్, జర్మనీలలో విప్లవాలు, ఇంగ్లండ్‌లో రాజకీయ, సాంఘిక పోరాటాలు, ప్రత్యేకించి బానిసత్వ రద్దుకోసం అమెరికాలో దక్షిణ ప్రాంతపు పూర్వదే రాష్ట్రాలతో, ఉత్తర ప్రాంతపు పారిశ్రామిక రాష్ట్రాలు ఘర్షణకు దిగాయి. వీటితోపాటే స్త్రీ సమానత్వాన్ని ఎలుగెత్తి చాటేవారు కూడా ప్రాచుర్యంపొందారు. అరకొరగా సంఘటితమైన మహిళా బృందాలు యీ డిమాండ్‌ను ముందుకు తెచ్చాయి. ఫ్రాన్స్, జర్మనీలలో కొంతమంది తొలితరం నాయకులు స్త్రీ విమోచననేకాక శ్రామిక మహిళల జీవన పరిస్థితుల మెరుగుదలకు కూడా కృషిచేశారు. అయితే కార్మికవర్గ దృక్పథం నుంచి వీరిపని చేయలేదు. మానవత్వం పేరుతో తమ ‘పేద సోదరి’కి పైనుంచి సహాయం అందించాలని వారు భావించారు. కానీ దిగువస్థాయిలోనే తమకోసం తాము పోరాటం చేయాలన్న పిలుపును యివ్వటానికి వారు సిద్ధంకాలేదు. ఫ్రాన్స్, జర్మనీలలో సాగిన విప్లవాలలో (1848 జూన్‌లో పారిస్‌లో సంభవించిన పోరాటం) శ్రామికుల సమైక్య సమరశీల వర్గంగా ముందుకు రావడంతో “మర్యాదస్తులైన బూర్జువాలు” భయపడిపోయారు. పెట్టుబడిదారీ విధానం విజయభేరి మ్రోగిస్తూ ముందుకు సాగిపోతున్న అన్ని దేశాలలోను దోపిడీదారులకూ, దోపిడీకీ గురయ్యేవారికీ మధ్య వర్గ వైరుధ్యాలు తీవ్రమయ్యాయి. కార్మికవర్గం చురుకైన, సమైక్య, రాజకీయ సంఘటిత విప్లవశక్తిగా తనను తాను సమన్వయం చేసుకోవడం ప్రారంభించింది. బూర్జువాలు తొలుత యీ శక్తిని గుర్తించి తదనంతరం విచ్చిన్నం చేయటానికి ప్రయత్నించారు. అంతేకాదు విప్లవతత్వాన్ని విడనాడి అభ్యుదయ నిరోధకంగా రూపుదాల్చి క్రమక్రమేణా విప్లవ ప్రతిఘాత వర్గంగా తయారైంది.

ఈ పరిణామాలలో బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం చురుకైన పాత్రనే నిర్వహించింది. పాత నుడికారాల ముసుగులో ఎంతోకాలం దాగలేకపోయిన దీని వర్గతత్వం అంతకంతకూ స్పష్టంగా వెల్లడైంది. శ్రామిక మహిళలకు చట్టబద్ధ రక్షణ, స్త్రీల ఓటుహక్కుకు సంబంధించి యిది చేపట్టిన వైఖరిలో యీ విషయం మరింత స్పష్టమైంది. ‘పై వర్గాల మహిళల ఓటుహక్కు’కే యిది పరిమితమైంది. ఏది ఏమైనప్పటికీ దీనితో బూర్జువా మహిళా ఉద్యమం ‘మరింత మధ్యవారం’గానూ, “మరింత హేతుబద్ధం’గానూ మారిపోయింది. బూజుపట్టిన దురవగాహనలతో అది రాజీ పడింది. స్త్రీ సమానత్వ సమస్యకన్నా బూర్జువా వర్గప్రయోజనాలకే ప్రాధాన్యత నిచ్చింది. స్త్రీల ఓటుహక్కుకోసం సాగిన పోరాటంలో అమెరికా, ఇంగ్లండ్ దేశాలలో ఆత్మ త్యాగ అరాచక ఓటుహక్కు ఉద్యమకారులు తీవ్రవాద ఎత్తుగడలను చేపట్టారు. ఓటుహక్కు ఉద్యమ వర్గస్వభావాన్ని యీ ఎత్తుగడలు తెలియజేస్తున్నాయి. కానీ వీరు దానిని మార్పులేకపోయారు. అంతర్జాతీయ సోదరీతత్వం గురించిన పుల్లెసకరమైన పాటలు పాడుతూ స్వాతంత్ర్యం గురించి జాజ్వల్యమానమైన ప్రేమను ప్రదర్శించినప్పటికీ ఎక్కువభాగం బూర్జువా మహిళాసంఘాలు ‘మాతృదేశ రక్షణ’ పేరుతో దురహంకార జాతీయవాదుల వలెనూ, సామ్రాజ్యవాదులు నాలుగేళ్ళపాటు సాగించిన మారణకాండను సమర్థించాయి.

1917 అక్టోబర్ విప్లవ ప్రభావంతో అంటే రష్యన్ కార్మికవర్గం, ప్రపంచ కార్మికవర్గ విప్లవ జేగంటలు మ్రోగించినప్పుడు పెట్టుబడిదారీ, వలన, అర్థవలన దేశాలలోని అణగారిన, దోపిడీకీ గురవుతున్న జనం పోరాటానికి సన్నద్ధమయ్యారు. వారిని బంధించి వుంచిన ఉక్కు సంకెళ్ళు గలగలలాడాయి. 1917 తరువాత బూర్జువా సామాజిక వ్యవస్థను పదిలపరచి పరిరక్షించడమే బూర్జువా మహిళా ఉద్యమ ప్రధాన లక్ష్యంగా మారిపోయింది. ఏ వ్యవస్థలోనైతే మహిళలు

(తరువాయి 2వ పేజీలో)

దేశప్రేమికులెవరు? దేశద్రోహులెవరు?

నిజమే, ఈనాడు ఖచ్చితంగా మరోసారి తీవ్రచర్య జరగాల్సిన అంశాలివే. దేశప్రేమికులెవరు? దేశద్రోహులెవరు? వివిధ వాదనల, ప్రచారాలమాటున ఈ అంశాలు కలగావులగమై ఆలోచనాపరులను సైతం గందరగోళపరుస్తున్నాయి.

ఈ ఏడాది జనవరి 17న హైదరాబాద్ సెంట్రల్ యూనివర్సిటీ పరిశోధక విద్యార్థి వేముల రోహిత్ మరణం, అందుకు దోషతీసిన పరిస్థితులు; ఫిబ్రవరి 9నూండి ఢిల్లీ-జెఎన్ యూలో జరుగుతున్న పరిణామాలు, దేశద్రోహ నేరంపై జెఎన్ యూ విద్యార్థి యూనియన్ నాయకుడు కన్వయ అరెస్టు - తదితర ఘటనల నేపథ్యంలో దేశద్రోహం అంటే ఏమిటి? దేశాన్ని ప్రేమించటం అంటే లేదా దేశభక్తి అంటే ఏమిటి? అనే విషయాలను చర్చించుకోవల్సిన అవసరముంది.

గురజాడ ప్రవచించిన, సర్వజనామోదం పొందిన ‘దేశమంటే మట్టి కాదోయ్, దేశమంటే మనుషులోయ్’ అన్న గీతాన్ని స్ఫురణకు తెచ్చుకుంటే, నాలుగు సరిహద్దుల మధ్యనున్న భౌగోళిక ప్రదేశం మాత్రమే దేశం కాదని, దేశమంటే ఆ ప్రాంతంలో నివసించే ప్రజలని స్పష్టమౌతుంది. అప్పుడు దేశాన్ని ప్రేమించటం, లేదా దేశభక్తిని కలిగివుండటం అంటే, భౌగోళిక దేశాన్ని స్తుతిస్తూ కూర్చోవటం కాదనీ, ఆ దేశంలోని ప్రజలను ప్రేమించటం అన్నివిధాలా వారి అభ్యున్నతిని కాంక్షించటం - అని స్పష్టమౌతుంది.

ఈ ప్రాతిపదికన పరిశీలించినప్పుడు దేశాన్ని గత 7 దశాబ్దాలుగా ఏలుతూ వస్తోన్న పాలకుంతా దేశభక్తి, దేశాభివృద్ధి జపం చేస్తూనే ఈ దేశంలోని అత్యధిక శ్రామిక ప్రజానీకానికి వ్యతిరేకమైన విధానాలనే అమలు చేస్తూ దేశ (ప్రజా)ద్రోహం చేస్తూనే వస్తున్నారు, ఫలితంగా సమస్తరంగాల ప్రజల జీవితాలు నానాటికీ దుర్భరమౌతూ వస్తున్నాయి. దేశంలోని ప్రజలందరి సమగ్ర అభివృద్ధి కోసమేనంటూ సాగుతోన్న గత 12 పంచవర్ష ప్రణాళికల కాలంలోనూ దేశంలోని ప్రజల-నిరుద్యోగం, పేదరికం, ఆకలివాపులు, ఆత్మహత్యలు పెరుగుతూనే వస్తున్నాయి. వీటన్నింటికీ తిరిగి ప్రజలనే దోషులుగా నిలిపే పాలకులు జనాభా పెరుగుదలనే సాకుగా చూపుతూ తమ బాధ్యత నుండి తప్పుకోజూస్తున్నారు. ప్రజలను శ్రమశక్తిగా మలచుకొని, దేశంలోని పుష్కలమైన సహజవనరులను, ప్రకృతి సంపదను సరియైన దిశలో అనుసంధానిస్తే, నిరుద్యోగ సమస్యతోపాటే పేదరికం, అవిద్య వంటి మరెన్నో సమస్యల పరిష్కారానికి మార్గం సుగమమౌతుంది. అంతేగాక మరోవైపున నిజమైన అర్థంలో స్థూల జాతీయోత్పత్తి పెరగటంద్వారా దేశం అభివృద్ధి పథంలో ముందుకు సాగుతుంది.

దేశాన్ని ఏలిన పాలకులంతా ఈ దిశగా కించిత్తు కూడా దృష్టి పెట్టకపోగా, మరోవైపునుండి దేశంలోని అపార సహజ, అటవీ, భూగర్భ, సముద్ర సంపదనంతా అప్పసంగా సామ్రాజ్యవాద దేశాలకు దోచిపెడుతూ వస్తున్నారు. అశేష శ్రామికశక్తిని ‘మానవ వనర్లు’గా దిగజార్చి, దేశ(ప్రజా) ద్రోహంచేస్తూ కారుచౌకగా వారి శ్రమశక్తిని దోచుకునేందుకు బడా, బహుళజాతి సంస్థలకు చట్టబద్ధ అనుమతులిచ్చివేస్తున్నారు. జాతీయోద్యమకాలంలోనూ, ‘స్వాతంత్ర్య’సంతర కాలంలోనూ ప్రజల మౌలిక సమస్యలకు కారణమైన ఈ దోపిడీని ప్రశ్నించినందుకూ, పాలకులను నిలదీసినందుకూ, ప్రజలను కూడగట్టి నందుకూ నాటి వలసప్రభుత్వం ‘రాజద్రోహ’ నేరం మోపితే, ఆ వారసత్వాన్నే స్వీకరించిన భారత పాలకులు ‘దేశద్రోహ’ నేరాన్ని బనాయిస్తూ వస్తున్నారు.

దేశం గురించి, దేశాభివృద్ధి గురించి, మనదేశ ప్రజల జీవనం గురించి ఆలోచించే దేశభక్తులందరినీ ఈ పరిస్థితి కలవరపెడ్తోంది. ఎన్ని ప్రభుత్వాలు మారినా ఈ ‘సంపద తరలింపు’ విధానాలు మారక పోవటం, దేశంలోని పిడికెడుమందిగా నున్న కుబేరుల ఆస్తులు మరింత పోగుబడటంతో పాటుగా సామాన్యుల బతుకులు నానాటికీ అధోపాతాళానికి దిగజారి పోతుండటం వారికి ఆవేదనను కలిగిస్తోంది.

ప్రజలలో, మధ్యతరగతి మేధావులలో, ఆలోచనా పరులలో పెరుగుతున్న ఈ అసంతృప్తి సంఘటితరూపం తీసుకుంటే తమ పాలనా పునాదులు కదిలిపోతాయని, మన దేశపాలకులకు తెలుసు. అందుకే ప్రజల ఆగ్రహాన్ని అసంతృప్తులను ఎప్పటికప్పుడు ప్రకృద్దోష పట్టించేందుకు, ప్రజలను ఐక్యం కానీయకుండా చేసేందుకు, వారిలో వారు నిరంతరం తగవులను పెంచుకునే విధంగా పాలకులు కుల, మత, ప్రాంత, భాషా ఉన్యాదాలను, జాతీయ భావోద్వేగాలను రెచ్చగొడుతూ, నిరంతరం పెంచిపోషిస్తూ వస్తున్నారు. పాలకవర్గ పార్టీలు, వాటి

కూటములు తమలోతాము తీవ్రంగా కలహించు కుంటున్నట్లు కన్పిస్తున్నప్పటికీ - అదంతా అధికారహీనాన్ని ఎవరు దక్కించుకోవాలి అనేదానికోసమే తప్ప వేరుకాదు. అసంతృప్తికి లోనైన ప్రజల ఆందోళనలకు స్పందించి ఆయా సమస్యలను పరిష్కరించే చర్యలను వీరేనాడూ చేపట్టకపోగా, ప్రజలను విభజించి పాలించటంలో; వారిని నేర్చుగా ప్రకృద్దోషపట్టించి, తమ మౌలిక సమస్యలపై నిలకడగా ఉద్యమింపకుండా చేయటంలో, లేదా ఏదైనా ప్రాంతంలో ప్రజల ఆందోళనలు సంఘటిత ఉద్యమరూపం తీసుకుంటుంటే, వానిపై క్రూరనిర్బంధాన్ని ప్రయోగించటంలో ఈ పాలకవర్గ పార్టీలు, వాటి కూటములన్నీ గొప్ప ఏకీభావం కలిగివున్నాయనేది కూడా నిర్వివాదమే.

భారతదేశాన్ని భిన్నజాతుల సమాహారంగా ఆచరణలో గుర్తించకుండా, ముఖ్యంగా కాశ్మీరు, ఈశాన్య రాష్ట్రాలలో ప్రజల జాతీయ ఆకాంక్షలను పరిగణలోకి తీసుకోకుండా, గౌరవించకుండా వారిపై నిత్యనిర్బంధాన్ని ప్రయోగిస్తూ, క్రూర దమనకాండను ప్రయోగిస్తూ వస్తున్నది ఈ పాలకులు కాదా?! సైనికబలగాలకు నిరంకుశాధికారాలను కట్టబెట్టి ఆయా రాష్ట్రాలలో పౌరపాలన స్థానంలో సైనికపాలన సాగిస్తూ వస్తోంది ఈ పాలకులు కాదా?! ఆయా ప్రాంతాల ప్రజల ప్రత్యేక అస్థిత్వాన్ని గుర్తించకుండా, వారి సమగ్ర అభివృద్ధికి చర్యలు గైకొనకుండా, వారిలో విశ్వాసాన్ని పెంపొందించే చర్యలకు బదులుగా పాలకులు అనుసరిస్తున్న సైనికచర్యలు వారిని తీవ్రంగా గాయపరచటంలేదా?! ప్రత్యేకించి ఈశాన్య రాష్ట్రాలలో సాధారణ ప్రజానీకం ‘మీ ఇండియా’ అంటూ మానసికంగా వేరుబడిపోయిన పరిస్థితికి, దశాబ్దాలుగా అధికారాన్ని చెలాయిస్తున్న ఈపాలకులు కారణం కాదా?! కాశ్మీర్ ప్రజల స్వయంనిర్ణయాధికార హక్కును కాలరాస్తూ వారు తమ భవిష్యత్వాన్ని నిర్ణయించుకునే అంశంపై ఫ్లెజిసిటే (ప్రజాభిప్రాయ సేకరణ) జరపాలన్న ఆమోదిత నిర్ణయాన్ని ఉల్లంఘిస్తూ, నిరంతర రావణ కాష్టంలా కాశ్మీర్ ను మండిస్తూ, జాతీయ భావోద్వేగాలను రెచ్చగొడ్తూ, తమ పబ్లిం గడుపుకుంటూ వస్తున్నది ఈ పాలకులు కాదా?! తామనుసరిస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను మరుగుపరుచుకోవటం కోసం ‘పాకిస్తాన్ బూచిని’ చూపుతూ నిరంతరం జాతీయోన్మాదాన్ని రెచ్చగొడ్తున్నది ఈ పాలకులు కాదా?!

దోపిడీపాలకులనుసరించే క్రూరనిర్బంధచర్యలకు ప్రతిగా, కొందరు వ్యక్తులు సాగించే ప్రతికారదాడులు, లేదా ప్రతికారహత్యలూ వంటి టెర్రరిస్టు చర్యలు - దోపిడీకి గురయ్యే అశేష ప్రజల సమస్యల పరిష్కారానికి వారి జాతీయ ఆకాంక్షలు ఈదేరటానికి తోడ్పడకపోగా, పాలకులు ప్రజలపై నిర్బంధాన్ని మరింత తీవ్రం చేయటానికి వాటినే తిరిగి సాధనాలుగా ఉపయోగిస్తారనేది పలుమార్లు రుజువైన, రుజువవుతున్న సత్యం. అయితే, ప్రజలను తీవ్రవాద చర్యలవైపు నెడుతున్న పాలకుల విధానాలను విమర్శించటాన్నే జాతివ్యతిరేకమైనదిగా, దేశద్రోహకరమైనదిగా ముద్రవేస్తూ వస్తున్నది కూడా వీరేకాదా?!

నూటికి తొంభయి మందికి పైగా కోటిశ్వరులైన సభ్యులతో కొలువైన పార్లమెంటు, అసెంబ్లీలు బాతాఖానీ పావులుగా, ముష్టియద్దాల కేంద్రాలుగా, దిగజారుడు విలువుల ప్రదర్శనాశాలలుగా, ప్రజాసమస్యలపై ఈషణ్ణాత్రము దృష్టి నిలపక, పరస్పర దూషణలతో ప్రజల విలువైన సంపదను ప్రతి నిమిషమూ వృధా చేసేవిగా భ్రష్ట పట్టిస్తోన్న ఈ పాలకులు, ఈ పాలకవర్గ పార్టీలూ, భారత ప్రజాస్వామ్యానికే దేవాలయంగా పార్లమెంటును కీర్తించటం హన్యాస్పదంగా లేదా?! పార్లమెంటుపై దాడికి కుట్రచేసిన వారిగా ప్రభుత్వం కొందరిని బంధించి, కోర్టులలో విచారణ జరిపి, 2014 సార్వత్రిక ఎన్నికల ముందుగా యుపిఎ-2 ప్రభుత్వం అష్టల్ గురుకు ఉరిశిక్ష విధించిన ప్రక్రియ సహజ న్యాయసూత్రాల కనుగుణంగా జరగలేదని అనేకమంది మేధావులు, న్యాయనిపుణులు ఆనాడే పేర్కొనటం వాస్తవం కాదా? ఆ అంశాలన్నింటినీ పారదర్శకంగా చర్చించి, తాము న్యాయసూత్రాలన్నింటినీ అనుసరించామని ఒప్పించుకోవలసిన పాలకులు, అష్టల్ గురు ఉరిశిక్షనో, ఆ సందర్భంగా జరిగిన న్యాయ ప్రక్రియనో లేదా దేశంలో ఉరిశిక్ష అమలు గురించో ప్రశ్నించటాన్నే దేశద్రోహం క్రింద జమకట్టటం ఏవిధంగా సమర్థనీయం?!

అష్టల్ గురుపై అమలుజరిపిన ఉరిశిక్షను ఖండించి, అష్టల్ గురును యోధునిగా పేర్కొన్న పిడిపితో జమ్మూకాశ్మీర్ లో పొత్తుపెట్టుకోవటానికి, ఆ రాష్ట్రంలో

అధికారం చెలాయించటానికి తహతహలాడిన బిజెపి పాలకులు, ఈనాడు జెఎన్ యూలో అష్టల్ గురును కీర్తించే నినాదాలు వినిపించాయని పేర్కొంటూ, జెఎన్ యూ దేశద్రోహుల తయారీ కేంద్రంగా మారుతోందని ఆరోపిస్తూ విద్యార్థి యూనియన్ నాయకులనేకమందిని ‘దేశద్రోహ’ నేరంపై కేసులు మోపి జైలు పాలు చేయటం ఎంతటి చోద్యం?!

2008 నవంబర్ ముంబై వరుస దాడుల సందర్భంగా విద్వంసానికి, దాడులకు కారకులుగా ఆరోపించిన వారిపై నేరనిరూపణలో పలు సందేహాలుండటంతో పాటు, ఈ దాడుల సూత్రధారు లెవ్వరన్నదానిపై కాలంగడుస్తున్న కొద్దీ అనేక వాస్తవాలు వెల్లడై తీవ్రచర్యసాగుతున్నది.

ముస్లిం తీవ్రవాదుల చర్యగా ఆరోపించబడిన మహారాష్ట్రలోని మాలెగావ్ బాంబుదాడుల కేసులో సమగ్ర విచారణ జరిపి, సాఫ్ట్ ప్రగ్యాసింగ్, అసిమానంద్, కల్వల్ పురోహిత్, ప్రవీష్ తొగాడియా వంటి బిజెపి, సంఘపరివార్ నేతల పధకరచన ఈ దాడుల వెనుక వుందని నిర్ధారించిన, తుదికంటా తన దర్యాప్తును కొనసాగించిన పోలీసు ఉన్నతాధికారి ఎం.ఎం.ఖర్కే 2008 నాటి ముంబైదాడులలో హతం కావటం; తన భర్త మరణం వెనుక కుట్ర ఉన్నదని ఖర్కే భార్య ప్రకటించటం, ఛత్రపతి శివాజీ టెర్రినల్ లోని రహస్య కెమరాలన్నీ ధ్వంసం కావటం, ముఖానికి ఆచ్ఛాదన లేమీ లేకండా వున్న కనబేకు చెందిన వీడియోఫుటేజీ ఒక్కటి మాత్రమే ప్రచారంలోకి రావటం మొదలైన ఎన్నో సందేహాలు, వివరాల నడుమ ముంబయి దాడుల నేరస్తుడంటూ కనబేను రహస్యంగా ఉరితీయటం, దేశవ్యాపితంగా తీవ్రచర్యనీయాంశమైంది.

1993 నాటి ముంబై బాంబుపేలుళ్ళ కేసులో 2015 జులైలో యాకుబ్ మెమన్ ఉరిశిక్ష నేపథ్యంలో హైదరాబాదు కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయంలో అంబేద్కర్ విద్యార్థి సంఘం నాయకుడు వేముల రోహిత్ బృందం ఉరిశిక్ష గురించి చర్చించాలని కోరడం వారు చేసిన నేరమైంది! వారిని తీవ్రవాద, విచ్ఛిన్నకరశక్తులుగా పాలకులు ముద్రవేశారు. విశ్వవిద్యాలయాలు దేశ వ్యతిరేకశక్తులతో నిండిపోతున్నాయని గగ్గోలు పెట్టారు. తమ చేతుల్లోనున్న అధికారాన్ని వుపయోగించి హైదరాబాద్ కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయంలోనే ‘వెలివాడ’ను సృష్టించి వారిని సాంఘిక బహిష్కరణకు గురిచేశారు. అంతిమంగా వేముల రోహిత్ బలవన్మరణానికి కారకులయ్యారు.

పీడితవర్గం నుండి, కష్టభరితమైన జీవితాన్నుండి పైకెదిగివచ్చి, ఉన్నత విద్యాస్థాయి కొచ్చి పరిశోధక విద్యార్థిగా వుంటూ, మొదట వామపక్ష విద్యార్థి సంస్థలోనూ తదనంతరం అంబేద్కర్ విద్యార్థి సంఘంలోనూ క్రియాశీలంగా పనిచేస్తూ, భావజాల పరంగా ఒక తాత్విక చింతనతో మేధావిగా ఎదుగుతూ వున్న దశలో వేముల రోహిత్ బలవన్మరణానికి పాల్పడటం యావద్దేశాన్ని కలచివేసింది. సహజంగానే రోహిత్ మరణానికి కారకులైన వారిని శిక్షించాలనే డిమాండ్ తోపాటుగా, భావప్రకటనా హక్కును కాలరాస్తున్న పాలకుల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా విశ్వవిద్యాలయాల స్థాయిలో ఉద్యమం ఊపందుకుంది. కేంద్రమంత్రుల స్థాయిలో బంధారు దత్తాత్రేయ, స్మృతి ఇరానీలు ఈ సంఘటనలో యూనివర్సిటీ యాజమాన్యంపై వత్తిడి తీసుకురావటం తీవ్ర చర్యనీయాంశమైంది. ఉరిశిక్ష రద్దు గురించి చర్చించాలనటాన్నే దేశద్రోహంగా చిత్రించి, భావప్రకటనా

స్వేచ్ఛపై ప్రభుత్వం చేసిన దాడి తీవ్రవిమర్శల నెదుర్కొంది. మొత్తంపై రోహిత్ ఆత్మహత్య అంశంలో కేంద్రప్రభుత్వం ఆత్మరక్షణలో పడిపోయి కేసును నీరుగార్చేందుకు పూనుకుంది.

కేంద్రమంత్రుల స్థాయిలోనే రోహిత్ కులాన్ని వివాదం చేయటంద్వారా, ‘రోహిత్ ఆత్మహత్య’ కేసు తీవ్రతను తగ్గించి వేయటానికి ప్రయత్నించారు. దేశంలోని వివిధ విశ్వవిద్యాలయాలతో పాటుగా ఢిల్లీలోని జెఎన్ యూ కూడా రోహిత్ ఆత్మహత్య ఘటనపై తీవ్రంగా స్పందించి, ఆందోళనలో ముందు నిలిచింది. విశ్వవిద్యాలయాలన్నింటినీ సమన్వయంజేస్తూ బస్సుయాత్రను రూపొందించుకొని, ముగింపుగా ఢిల్లీకి చేరుకోవాలని జెఎస్ నిర్ణయించుకుంది.

వివిధ యూనివర్సిటీలకు బస్సుయాత్ర కార్యక్రమం ఒకవైపున సాగుతూండగానే, జనవరి 9న ఢిల్లీ జెఎన్ యూలో ‘దేశద్రోహకర’ కార్యక్రమాలు సాగుతున్నాయని మీడియాలో పెద్దఎత్తున ఒక్కసారిగా వార్తలు వెల్లువెత్తాయి.

వేముల రోహిత్ ఘటన, తదనంతరం కేంద్ర ప్రభుత్వం, మంత్రులు ఆత్మరక్షణలో పడటంవంటి సంకట పరిస్థితుల నేపథ్యంలో ఢిల్లీ జెఎన్ యూను కేంద్రంచేసుకొని ప్రభుత్వ అనుకూల మీడియాద్వారా ఒక్కసారిగా సాగించిన ఈ ప్రచారం యాదృచ్ఛికం కాదని స్పష్టమౌతోంది.

ఢిల్లీ జెఎన్ యూలో వామపక్ష విద్యార్థి సంఘాలు, విద్యార్థులను దేశద్రోహకర నినాదాలతో రెచ్చగొడు తున్నారంటూ కల్పిత వీడియో క్లిప్స్ గులతో మీడియాలో విస్తృతప్రచారం కల్పించారు. అంతేగాక, వాటి ఆధారంగా దూకుడుగా పోలీసులు కొన్ని చర్యలు చేపట్టారు. జెఎన్ యూలో ఎన్నికైన విద్యార్థి సంఘ నాయకుడు కన్వయకుమార్ తో సహా పలువురు విద్యార్థులపై సునాయాసంగా ‘దేశద్రోహ’ నేరాన్ని ఆపాదిస్తూ కేసునమోదు చేశారు; కన్వయను అరెస్టు చేశారు.

వేముల రోహిత్ బలవన్మరణంపైనుండి చర్చను దృష్టి మళ్ళించి, దళిత, అభ్యుదయ, వామపక్ష శక్తుల్నింటిపై, ప్రశ్నించిన వారందరిపై ‘దేశద్రోహ’ ముద్రవేసి, విస్తృత ప్రచారం కల్పించి నెక్కుకరాగలమని, బిజెపి, వారి అనుయాయులు భావించారు. అంతేగాక తమ దూకుడును ఏమాత్రం తగ్గించకుండా, నిస్సంకోపంగా, ఎలాంటి చట్టబీతి లేకుండా, మీడియా సాక్షిగా పాటియాలా కోర్టు హాలులో జడ్జిముందు కన్వయను హాజరుపరిచే సందర్భంలో రెండు పర్యాయాలు ఓ బిజెపి ఎంఎల్ఎతో సహా, న్యాయవాదుల ముసుగులోని బిజెపి ఫాశిస్టుశక్తులు అతనిపై దాడికి పాల్పడి, తమ నిజ స్వభావాన్ని మరింతగా బహిర్గతం చేసుకున్నారు.

కన్వయకు మద్దతుగా నిలిచినందుకుగానూ కేంద్ర, రాష్ట్రస్థాయిలోని కొందరు వామపక్ష నాయకులపై సైతం ‘దేశద్రోహ’ నేరంపై కేసునమోదు చేసినట్లుగా వచ్చిన వార్తలు గమనించినపుడు ప్రభుత్వం ఎంతగా బెదిరిపోతున్నదో అర్థమౌతుంది. సామ్రాజ్యవాదుల నమ్మినబంటుగా నిఖారైన దేశద్రోహులుగా వున్న పాలకులు, పాలకవర్గాలు - బ్రిటిష్ వలస పాలకులు ప్రవేశపెట్టిన; వారు తమ దేశంలో రద్దుచేసుకున్న ‘దేశద్రోహ’ చట్టాన్ని నిర్విచక్షణగా ప్రయోగిస్తూ, ఫాశిస్టు తరహా పాలనకు పూనుకుంటున్నారు. సామ్రాజ్యవాదాన్ని వ్యతిరేకించకుండా, ఈ దేశాన్ని ప్రేమించటమనేది అసాధ్యం. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక, ప్రగతిశీల, దేశభక్తి యుతులైన యావన్ముంది ఒక్కతాటిపై నిలచి, పాలకుల ఫాశిస్టు తరహా చర్యలపై ఉద్యమించాలి. ★

తలిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్టు ప్రచురణలు

రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలో రష్యా

రచన : **తోలేటి జగన్నాథనారాయణ**

పేజీలు : 298 వెల : రూ. 200/-

సోవియట్ యూనియన్ లో స్త్రీల పరిస్థితి

రచన : **జి.యన్. సెరిబెన్నికోవ్** అనువాదం : **తోలేటి జగన్నాథనారాయణ**

వెల : రూ. 120/-

ప్రతులకు : **మైత్రీబుక్ హౌస్**

28-9-1, జవీర్ వీధి, కారల్ మార్క్స్ రోడ్, విజయవాడ - 2

ప్రపంచ దేశాలలో కార్మికుల ఆందోళనలు

గనుల రంగంలో ఆందోళనలు

దక్షిణాఫ్రికా

దక్షిణాఫ్రికా గనుల విభాగంలో పనిచేసే 30 వేలమంది బొగ్గుగని కార్మికులు 2015 అక్టోబర్ 6 నుండి సమ్మెచేశారు. ఇతర అనేక బొగ్గుగనుల కార్మికులతోపాటు ఆంగ్లోకోల్, గ్లెన్‌కార్ కంపెనీలకు చెందిన కార్మికులు కూడా ఈ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు.

పెరుా

డేరన్ పెరుాలో విధులు నిర్వహించే గని కార్మికులు, ఉద్యోగులందరూ 2015 అక్టోబర్ 30న 24 గంటల సమ్మెచేశారు. మూతబెట్టిన గనిని తెరిపించాలని, కార్మికుల పనిహక్కులను గుర్తిస్తూ ఒప్పందాన్ని ఆమోదించాలని వీరంతా ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేశారు.

టర్కీ

టర్కీ ఈశాన్య ప్రాంతంలోని కాయేలీ జిల్లాలో వున్న టర్కీలోని అతిపెద్ద రాగిగని అయిన కెనడాకు చెందిన ఘస్టు-క్వాంటమ్‌గనిలో 300 మందికిపైగా కార్మికులు 2015 అక్టోబర్ 30 నుండి నిరవధిక సమ్మె చేపట్టారు. ఈ గనిలో రాగి, జింక్, బంగారం ఉత్పత్తి చేస్తారు. 3 సం॥లకుగానూ వేతనాలను పెంపుజేయాలని నూతన వేతన ఒప్పందాన్ని వీరు డిమాండ్ చేశారు.

దక్షిణాఫ్రికా

2015 నవంబర్ మొదటివారంలో – లింపోపోలోని బర్జర్స్‌ఫోర్డ్‌కు దగ్గరలోనున్న ఏఎస్‌ఏ మెటల్స్‌కు చెందిన డిల్‌కాంగ్ క్రోమ్‌మైన్ వద్ద 500 మంది గనికార్మికులు బైతాయించి ఆందోళన చేపట్టారు. యూనియన్ నాయకులపై యాజమాన్యం బెదిరింపు చర్యలకు పాల్పడటంతోపాటు కక్ష సాధింపులకు పూనుకోవటాన్ని వీరంతా వ్యతిరేకించారు. తమ యూనియన్ నాయకులపై ఆరోపణలను ఉపసంహరించుకోవాలని, హెచ్‌ఆర్‌ఏ మేనేజర్‌ను తొలగించాలని వీరంతా డిమాండ్ చేశారు.

న్యూ కెలడోనియా

న్యూ కెలడోనియాలోని సౌత్ పసిఫిక్ డ్రెంప్ ప్రాంతంలోని యస్‌ఎల్‌ఎన్ నికెల్ స్కెల్టర్‌లో పనిచేస్తున్న వందలాదిమంది కార్మికులు 2015 నవంబర్ చివరివారంలో సమ్మెచేశారు. భర్తీచేయని 60 ఉద్యోగాలను వారు డిమాండ్ చేశారు. ఈ స్థలం వద్దకు చేరుకునే ప్రవేశద్వారాన్ని దిగ్బంధించి నేమియాలో యస్‌ఎల్‌ఎన్ ఫ్లాంట్ వద్ద కార్మికులు పికెటింగ్ చేశారు. స్కెల్టర్ కొరకు నూతనంగా బొగ్గు ఆధారిత విద్యుత్తు కేంద్రాన్ని నిర్మించటాన్ని ఆలస్యం చేయాలన్న మాతృకంపెనీ నిర్ణయాన్ని వీరంతా తీవ్రంగా నిరసించారు.

క్వీన్స్‌లాండ్

క్వీన్స్‌లాండ్ సెంట్రల్ హైలాండ్స్ ప్రాంతంలోని ఆంగ్లో అమెరికన్ల గ్రాస్ బ్రీ బొగ్గుగని వద్ద గనికార్మికులు 2015 డిసెంబర్ 2న తమ విధులు బహిష్కరించారు. వారంతా తమ ఆరోగ్య విషయమై ఆందోళనను వ్యక్తంచేశారు. బొగ్గు గనులలో పనిచేస్తున్న కార్మికులలో గత మూడునెలల కాలంలో ఊపిరితిత్తుల సంబంధమైన మూడు ప్రమాదకరమైన కేసులు వెల్లడి కావటంతో కార్మికులలో ఈ ఆందోళన బ్రద్దలైంది. గని కార్మికులందరకూ తప్పనిసరిగా తమందరకు ఛాతీ ఎక్స్‌రేలను తీయించటంతోపాటుగా మొత్తం 9 డిమాండ్లను కార్మిక యూనియన్ ప్రభుత్వం ముందుపెట్టింది. తక్షణం ఈ అంశాలపై బహిరంగ విచారణ చేపట్టాలని డిమాండ్ చేసింది.

దుస్తులు మరియు జౌళరంగం

భారతదేశం

అహమ్మదాబాద్‌లోని సాంటెర్ కాంప్లెక్స్ వద్ద అరవింద్ లిమిటెడ్ కంపెనీకి చెందిన దాదాపు 7 వేలమంది అల్లిక, మరియు కుట్టు విభాగానికి చెందిన కార్మికులు 2015 అక్టోబర్ 22 నుండి మూడురోజులపాటు ‘టూల్ డౌన్’ సమ్మెచేశారు. బోనస్ మరియు వేతనాల పెంపుదలను వీరు డిమాండ్ చేశారు.

పశ్చిమబెంగాల్ రాష్ట్రంలోని జూట్‌మిల్లులు మూతవేసిన కారణంగా; తమ ఉత్పత్తి లక్ష్యాలను కుదించుకున్న కారణంగా పనులు కోల్పోయిన వేలాదిమంది జూట్‌మిల్లు కార్మికులు ఆ మిల్లులను తెరిపించాలని, తమకు పనులు కల్పించాలని డిమాండ్‌చేస్తూ నిరంతర ఆందోళన సాగించారు. తమ తోటి కార్మికుడొకరు ఆత్మహత్యకు పాల్పడటంతో వారు తమ ఆందోళనను తీవ్రం చేశారు. 2015 నవంబర్ 20న నిరసనకారులపై పోలీసులు జరిపిన దమనకాండలో 16 మంది జూట్‌మిల్లు కార్మికులు గాయాలపాలయ్యారు.

ఈజిప్టు

మహల్లా వద్దనున్న హోల్డింగ్ కంపెనీకి చెందిన స్పిన్నింగ్, వీవింగ్ విభాగాలలో పనిచేసే జౌళి కార్మికులు 2015 అక్టోబర్ 25 నుండి 11 రోజుల సమ్మె చేపట్టారు. కంపెనీ యాజమాన్యం అంగీకరించిన విధంగా 10 శాతం బోనస్ పెంపును అమలుచేయని కారణంగా వీరంతా సమ్మె చేశారు. ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలో నిర్వహింపబడుతున్న ఈ కంపెనీలో 17 వేలమంది కార్మికులు పనిచేస్తున్నారు.

బంగ్లాదేశ్

గాజీపూర్‌లోని షబనా వద్దనున్న హుడా వింటి స్పెటర్ ఫ్యాషన్ కంపెనీలో పనిచేసే కార్మికులు 2015 నవంబర్ 19న ముందస్తు నోటీసు కూడా ఇవ్వకుండానే అకస్మాత్తుగా ఫ్యాక్టరీలో పనులను నిలిపివేశారు. సెప్టెంబర్ నెల నుండి తమకు యాజమాన్యం చెల్లించాల్సిన వేతన బకాయిలను తక్షణమే చెల్లించాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

కుల్నా వద్దనున్న ఆలిమ్ జూట్‌మిల్‌లోని రెండువేలమంది కార్మికులు మిల్లును మూసివేయటాన్ని, ప్రైవేటుపరం చేయటాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ ఆందోళన చేపట్టారు.

వియత్నాం

వియత్నాం ఉత్తర-మధ్య రాష్ట్రమైన ఘేయాన్‌లోని జపాన్ దేశానికి చెందిన ఎంఎల్‌బి టెనర్జి అనే దుస్తుల కంపెనీలో పనిచేస్తున్న వేయిమంది కార్మికులు తమకు సరఫరా చేసే భోజనాలు అత్యంత నాసిగా వుండటాన్ని, తమకు జాతీయ శలవు దినాలకుగానూ చెల్లించవలసిన బోనస్‌లు చెల్లించకపోవటాన్ని, ఉత్పత్తి లోపాలకు కారణంగా ఆరోపిస్తూ తమకు రావలసిన వేతనాలను భారీగా దిగకోయటంతోపాటు, ‘ఓవర్‌టైమ్’ పనిభారాన్ని పెంచటాన్ని నిరసిస్తూ ఆందోళన చేపట్టారు.

కంబోడియా

ఫ్నూమ్ పెన్ అండ్ కాండల్ రాష్ట్రంలో దుస్తుల పరిశ్రమలో పనిచేసే వందలాదిమంది కార్మికులు 2015 డిసెంబర్ 3 నుండి సమ్మె చేశారు. చర్చలకు అవకాశంలేకుండా ఒప్పందాలను నిర్ణయించటం, దుర్భరమైన పనిపరిస్థితులు, కార్మిక యూనియన్ల పట్ల యాజమాన్యాల శత్రుపూరిత వైఖరులను నిరసిస్తూ వీరంతా ఈ సమ్మె చేపట్టారు. కార్మిక చట్టాలకు యాజమాన్యం కట్టుబడి వుండాలని కూడా వీరంతా డిమాండ్ చేశారు.

బర్మా

యంగ్‌గాన్‌లోని టెరిక్‌తాన్ మయన్మార్ గార్మెంట్ ఫ్యాక్టరీలో పనిచేస్తున్న కార్మికులకు 2015 నవంబర్ నెలకుగానూ వేతనాన్ని చెల్లించాలని డిమాండ్‌చేస్తూ డిసెంబర్ 7 నుండి సమ్మె చేపట్టారు. నవంబర్ నెలలో

ఉత్పత్తి లక్ష్యాలను అందుకోవటంలో కార్మికులు విఫలమయ్యారని ఆరోపిస్తూ యాజమాన్యం కార్మికులకు ఆ నెలలో 15 రోజుల వేతనాన్ని మాత్రమే చెల్లించింది.

రవాణా విభాగంలో ఆందోళనలు

లండన్

లండన్‌లోని డాక్‌లాండ్ రైల్వేవ్యవస్థలో పనిచేసే కార్మికులంతా 2015 నవంబరు 3న 48 గంటల సమ్మె చేపట్టారు. సెర్క్‌నుండి కెడీస్ అమేకు డిఎల్‌ఆర్‌ను బదలాయించటాన్ని వారంతా వ్యతిరేకించారు. నూతన యజమానులు పని పరిస్థితులను మరింత దుర్భరం చేస్తున్నారు. ఈ సమ్మె తదనంతరం యాజమాన్యం దీనిని సంపూర్ణంగా మూసివేసింది.

జర్మనీ

జర్మనీ విమానయాన లూఫ్ఠిటెన్యాలోని క్యాబిన్ సిబ్బంది 2015 నవంబర్ 7న చిన్నస్థాయి ప్రత్యర్థుల పోటీనుండి రక్షించుకునేందుకు పొదుపు చర్యలు చేపట్టే అంశమై వివాదం కారణంగా సమ్మె చేశారు.

అమెరికా

అమెరికాలోని 7 విమానాశ్రయాలకు చెందిన కార్మికులు 2015 నవంబరు 19 నుండి సమ్మెలోకి వెళ్ళారు. యాజమాన్యాల బెదిరింపులు, హెచ్చరికలు మరియు కార్మిక వ్యతిరేక విధానాలను వీరంతా నిరసించారు. న్యూయార్క్, చికాగో, బోస్టన్‌లలో కార్మికులు నిరసన ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు.

ఓంటారియో

టొరంట్‌ోకు 200 మైళ్ళదూరంలోనున్న ఓంటారియాలో చట్టవిరుద్ధంగా లాకౌట్‌కు గురైన ఓంటారియో నార్త్‌ల్యాండ్ ట్రాన్స్ పోర్ట్‌షన్ కమీషన్‌లో పనిచేసే రైలు, బస్సు మెకానిక్‌లంతా 2015 నవంబర్ 3వ వారంలో కంపెనీకి చెందిన మోటార్‌కోల్ రిఫైర్ సెంటర్‌ను ఒక రోజుంతా తమ అధీనంలో వుంచుకున్నారు.

భారతదేశం

హర్యానాలోని మారుతీసుజితీ మానేసర్ కంపెనీనుండి 2012లో తొలగించబడిన వందలాది మంది కార్మికులు 2015 నవంబర్ 27న, 2 సంవత్సరాలపైగా జైలులో నిర్బంధింపబడిన తమ సహకార్మికులపై కేసులు కొట్టవేయాలని డిమాండ్ చేస్తూ గురుగావ్‌లో నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించారు. అలాగే తమ సహకార్మికులు 66 మందిపై జారీచేసిన అరెస్టు వారెంట్లను వెనక్కు తీసుకోవాలని డిమాండ్ చేశారు. హ్యూండాయ్, ఫోర్డ్, టయోట మరియు హిందూస్టాన్ మోటర్స్ సంస్థల కార్మిక యూనియన్ నాయకులు కూడా ఈ నిరసన కార్యక్రమాల్లో పాల్గొని తమ సంఘీభావాన్ని తెలిపారు.

న్యూసౌత్‌వేల్స్

ఒక పథకం ప్రకారం ప్రజారవాణా వ్యవస్థనంతా ప్రైవేటీకరించే ప్రభుత్వ నిర్ణయాన్ని వ్యతిరేకిస్తూ రైలు, ట్రామ్, బస్సు రవాణా వ్యవస్థలకు చెందిన రవాణా కార్మికులు 2015 డిసెంబర్ 1న నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించారు.

ఇతర విభాగాలలో ఆందోళనలు

భారతదేశం

గోవాలోని బిభోలిమ్ వద్ద నెస్లే ఆహారపదార్థాల తయారీ పరిశ్రమ నుండి తొలగించబడిన ఒక కార్మికుల సమూహాన్ని తిరిగి విధుల్లోకి తీసుకోవాలని డిమాండ్‌చేస్తూ 2015 అక్టోబర్ 20 నుండి కార్మికులు నిరాహారదీక్ష చేపట్టారు.

బగ్లిహోర్ విద్యుత్తు ప్రాజెక్టు వద్ద జయప్రకాష్ అసోసియేట్స్ యాజమాన్యంలో పనిచేస్తున్న 3 వేల మంది కార్మికులు తమకు చెల్లించాల్సిన 650 మిలియన్ రూ॥ల వేతన బకాయిలను వెంటనే చెల్లించాలని డిమాండ్‌చేస్తూ 2015 నవంబర్ 10 నుండి సమ్మె చేశారు. యాజమాన్యం వేలాదిమంది కాంట్రాక్టు కార్మికులను తొలగించటంతో పాటుగా, తొలగింపు సమయంలో వారికి చెల్లించాల్సిన ఆర్థిక సదుపాయాలను కూడా కల్పించలేదు. 2008లో చేసుకున్న ఒప్పందాలను కంపెనీ యాజమాన్యం పూర్తిగా ఉల్లంఘించింది. ప్రాజెక్టు నిర్మాణ సందర్భంగా 400 మంది కార్మికులు తమ ప్రాణాలను కోల్పోయారు. కాగా, వారి కుటుంబాలకు యాజమాన్యం ఎలాంటి పరిహారాన్నీ చెల్లించలేదు.

ఒడిషా రాష్ట్రం – భువనేశ్వర్‌లోని ఎస్సార్ పరదీప్ పరిశ్రమలో 2015 నవంబరు 9 నుండి కార్మికులంతా పరిశ్రమ ముఖద్వారం వద్ద బైతాయింపుతో నిరసన తెలియచేశారు. అప్పటికి గత 5 నెలల కాలంగా వారికి చెల్లించాల్సిన వేతన బకాయిలను చెల్లించాలని, ఇతర సదుపాయాలను కల్పించాలని డిమాండ్ చేశారు.

భువనేశ్వర్‌లోని కార్మికశాఖ కార్యాలయాల ఎదుట వేలాదిమంది భవన నిర్మాణ కార్మికులు 2015 డిసెంబర్ 8న నిరసన కార్యక్రమం నిర్వహించారు. అర్బులైన కార్మికులందరికీ తక్షణం ఫించను సౌకర్యం కల్పించాలని, ప్రతి 3 సం॥ల కొకసారి 5వేల రూ॥ల పరికరాల భత్యం ఇవ్వాలని, భవన నిర్మాణ కార్మికులందరికీ గుర్తింపు కార్డులు ఇవ్వాలని వీరు డిమాండ్ చేశారు.

బెల్జియం

ప్రభుత్వం చేపట్టిన పొదుపుచర్యలను నిరసిస్తూ బెల్జియం దేశవ్యాపితంగా అన్ని ట్రేడ్‌యూనియన్ల ఆధ్వర్యంలో ఒక్కరోజు దేశవ్యాపిత సమ్మె జరిగింది. వీరంతా ఉద్యోగభద్రత, వేతనాల పెంపుదల, మెరుగైన పనిపరిస్థితులు, పురుష కార్మికులతో మహిళా కార్మికులకు సమానమైన ఉద్యోగావకాశాలను డిమాండ్‌చేస్తూ 2015 అక్టోబర్ 7 నుండి నిరవధిక సమ్మె చేపట్టారు. ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు రంగాలకు చెందిన 10,369 బ్యాంకు శాఖలలోని ఉద్యోగులంతా ఈ సమ్మెలో పాల్గొన్నారు.

పెట్రో మసాల్ బ్రెజీలియా కంపెనీ ఆస్తులను అమ్మివేయటాన్ని, పెట్టుబడులను తగ్గించివేయజూస్తున్న ప్రయత్నాలను నిరసిస్తూ, ఈ కంపెనీ యొక్క 12 శాఖలలోని కార్మికులంతా 2015 నవంబర్ 4, 5 తేదీల్లో పనిని నిలుపుదల చేశారు. 15 వేల పీసాలకు మించిన నెలవారీ ఆదాయాలపై 2013లో విధించిన ‘ప్రాఫిట్ టాక్స్‌’ను వీరంతా నిరసించారు. వారి ఆదాయంలో మూడవవంతుగానున్న ‘కాన్‌ఫిస్‌కేటరీ టాక్స్‌’ను తిరిగి ఇచ్చేయాలని వారు డిమాండ్ చేశారు.

పాకిస్తాన్

‘వాటర్ అండ్ పవర్ డెవలప్‌మెంట్ అధారిటీ’ కార్మికులు 2015 నవంబర్ 16 నుండి 6 రోజులపాటు దేశవ్యాపితంగా సమ్మెచేశారు. ఐఎంఎఫ్, ప్రపంచబ్యాంకుల ఆదేశాలమేరకు ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలోని నీటి, విద్యుత్తు సంస్థను ప్రైవేటీకరించటాన్ని నిరసిస్తూ వీరు ఈ నిరసన సమ్మె చేపట్టారు.

ఫైనలాబాద్‌లోని పవర్‌లూమ్ కార్మికులు 2015 డిసెంబర్ 11న నిరసన ప్రదర్శన నిర్వహించారు. వేతనాల పెంపును, సామాజిక భద్రతా కార్డులను భద్రతా సౌకర్యాలను వారు డిమాండ్ చేశారు. యూనియన్‌తో యాజమాన్యం చట్టబద్ధంగా చేసుకున్న ఒప్పందం ప్రకారం యంత్రాలను శుభ్రపరిచేందుకు, యంత్రాలను పనికి సిద్ధంచేసేందుకు అదనపు కార్మికులను నియమించాలని యాజమాన్యాన్ని వీరు డిమాండ్ చేశారు.

(తరువాయి 7వ పేజీలో)

రైతాంగ దుస్థితిని ప్రతిబింబిస్తున్న జాతీయ నమూనా సర్వే నివేదిక

సాగునీరు, పెరుగుతున్న సేద్యపు ఖర్చులు, సంస్థాగత రుణాలు అందకపోవటం, పంటలకు న్యాయమైన ధరలు లభించకపోవటం, మార్కెట్ సౌకర్యం లేకపోవటం అన్నవి రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలని, ఈ సమస్యలను పాలకులు పరిష్కరించక పోవటం వలనే రైతాంగం సంక్షోభంలో కూరుకుపోయి బలవన్మరణాలకు పాల్పడుతున్నారని “జనశక్తి” నిరంతరం తెలియచేస్తూనే ఉంది. “జనశక్తి” చెప్పే విషయాలు ఎంత వాస్తవమో జాతీయ నమూనా సర్వే గణాంకాలను పరిశీలిస్తే స్పష్టమౌతుంది.

జాతీయ నమూనా సర్వేలో భాగంగా వ్యవసాయ రంగంపై ప్రత్యేక అధ్యయనం జరిగింది. 2014 సంవత్సరంలో వ్యవసాయ కుటుంబాలపై ఒక నివేదిక వచ్చింది. అదే కాకుండా మరో మూడు అధ్యయనాలు చేయాలని జాతీయ నమూనా సర్వే నిర్ణయించింది. అందులో భాగంగా 107 పేజీలతో గత సంవత్సరం రెండవ నివేదిక అందచేసింది. ఇందుకోసం దేశం మొత్తం మీద 4,529 గ్రామాల్లోని 35,200 వ్యవసాయ కుటుంబాలను కలిసి వివరాలు సేకరించింది. ఈ సేకరణలో భాగంగా తెలంగాణా రాష్ట్రంలోని 97 గ్రామాల్లోనూ, ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోని 149 గ్రామాల్లో 1164 కుటుంబాలు ఈ సర్వే సేకరణలో భాగం పంచుకున్నాయి. దేశవ్యాపితంగా కుటుంబాల సర్వే ఆధారంగా నివేదికను విడుదల చేసింది. రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న మౌలిక సమస్యలకు నివేదిక అద్దం పట్టింది. మద్దతు ధరలు, సాగునీరు, మార్కెట్ విధానం, ఎరువులు, విత్తనాలు, పంటల బీమా పథకం, సంస్థాగత రుణాల తీరుతెన్నులను వెల్లడించింది.

దేశంలోని చాలామంది రైతులకు పంటల కనీస మద్దతుధరల గురించి అవగాహనలేదని, రైతులు పండించిన ధాన్యాన్ని అమ్ముకోవటానికి సేకరణ సంస్థ లేదని, స్థానికంగా కొనుగోలు చేసే సౌకర్యంలేదని, యాభైశాతం పైగా బయటే అమ్ముకొంటున్నారని, మార్కెట్‌లో వరికి కూడా కనీస మద్దతు ధరకన్నా ఎక్కువ లభించటంలేదని, పంట తనఖా పెట్టి అప్పులు తెచ్చుకొన్నవారు పంటలను వారికే విక్రయిస్తున్నారని నివేదిక వెల్లడించింది. నివేదికలో రైతాంగం పంటలు విక్రయించిన విధానం గురించి వివరించింది.

ఖరీఫ్ పంటలను విక్రయించిన విధానం (శాతాల్లో)

పంట	స్థానిక వ్యాపారి	మండి	డీలర్లు	ప్రభుత్వ ఏజన్సీలు	ఇతరులు
వరి	41	29	8	17	5
జొన్న	76	16	3	1	4
మొక్కజొన్న	46	39	12	2	1
పత్తి	48	26	15	8	2
వేరుశనగ	44	30	22	3	1
సోయాబీన్	36	59	4	1	0
చెరకు	18	4	1	50	27

ఆధారం: ఈనాడు 27-2-2016

ఈ పట్టికలో ఒక్క చెరకుపంట మినహా అన్ని పంటలను ప్రభుత్వసంస్థలు కొనుగోలు చేస్తున్నది నామమాత్రమేనని స్పష్టమౌతున్నది. స్థానిక వ్యాపారులకు, మండిల్లో అమ్ముకుంటున్నది 80 శాతం దాకా ఉంది. ఇది గమనిస్తే మార్కెట్ శక్తులకు రైతాంగం ఏవిధంగా బందీ అయ్యిందీ అర్థమౌతుంది. రైతుల నుండి పంటలను కొనుగోలుచేసి వారిని ఆదుకొనే విధంగా ప్రభుత్వసంస్థలు, ఏజన్సీలు వ్యవహరించటంలేదు. తమ పంటలను అమ్ముకోవటానికి, నిల్వచేసుకోవటానికి రైతాంగానికి ఉపయోగపడే మార్కెట్ యార్డులను ప్రైవేటీకరించే విధానాలను ప్రభుత్వాలు చేపడుతూ వస్తున్నాయి. ఇప్పటికే అనేక కమిటీలను కుదించటం జరిగింది. సేద్యపు ఖర్చులకు సంస్థాగత రుణాలు అందకపోవటం వలన, ప్రైవేటు వ్యాపారులు అధికపడ్డీలకు, వారు పెట్టిన షరతులకు ఆమోదం తెలిపి అప్పు తీసుకొని అందుకు అనుగుణంగా పంట చేతికి వచ్చిన వెంటనే వారికే విక్రయించుకోవాల్సి రావటం రైతాంగం యొక్క దయనీయమైన పరిస్థితికి అద్దం పడుతున్నది. ప్రభుత్వం ప్రకటిస్తున్న మద్దతు ధరలు కూడా రైతాంగ ప్రయోజనాలను ప్రతిబింబించటం లేదు. పెరుగుతున్న పంట ఖర్చులను పరిగణలోకి తీసుకొంటే, ప్రతి సంవత్సరం పెంచే మద్దతుధర సముద్రంలో నీటిబొట్టులా ఉంది. రైతాంగానికి ఏమాత్రం ఊరట కలిగించటంలేదు. 2009-10 సంవత్సరంలో సాధారణ వరి ధాన్యం క్వింటాల్‌కు మద్దతుధర 1000రూ. ఉండగా 2015-16 సం॥లో 1410 రూపాయలుగా ఉంది. పంట ఖర్చులు 15 వేల నుండి 25 వేల రూపాయలకు పెరిగింది. దీన్ని

గమనిస్తే పంట ఖర్చులు విపరీతంగా పెరుగుతుంటే మద్దతు ధర పెంపు మాత్రం కన్నీటి బొట్టులాగా ఉంది. ప్రస్తుత మద్దతుధర ప్రకారం అంతా సవ్యంగా ఉండి 24 క్వింటాళ్ళ దిగుబడి వచ్చినా రైతాంగానికి మిగిలేది అతి స్వల్పమే. సాధారణరకం ధాన్యాన్ని మద్దతుధరకు వ్యాపారులు కొనుగోలు చేయటంలేదు. ప్రభుత్వ సంస్థలు ముందుకురావటంలేదు. ఫలితంగా రైతాంగం తీవ్రంగా నష్టపోతున్నారు. ఈ పరిస్థితుల్లో చేసిన అప్పులుతీరక, వడ్డీవ్యాపారుల ఆరళ్ళు భరించలేక రైతులు బలవంతంగా ప్రాణాలు తీసుకోవాల్సిన పరిస్థితికి పాలకులు నెడుతున్నారు.

నాణ్యమైన విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందులు వాటి లభ్యత గురించి కూడా నివేదికలో పేర్కొన్నారు. ఎరువుల కోసం 71.1 శాతం మంది రైతులు, పురుగుమందుల కోసం 81.4 శాతం మంది రైతులు స్థానిక వ్యాపారుల, షాపుకార్ల, డీలర్ల మీద ఆధారపడు తున్నారని, ప్రభుత్వసంస్థలు ద్వారా అవి నామమాత్రంగానే అందుతున్నాయని నివేదిక వెల్లడించింది. విత్తన సేకరణ ఏవిధంగా చేసుకొంటున్నదీ నివేదిక పేర్కొంది. రైతాంగం చేసుకొంటున్న విత్తన సేకరణ ఈవిధంగా ఉంది.

ప్రతి వెయ్యి రైతు కుటుంబాల్లో ఖరీఫ్ విత్తనాల సేకరణ

పంట	సొంతభూమి	స్థానికవ్యాపారులు	డీలర్	ప్రభుత్వసంస్థ	ఇతరులు
వరి	372	473	71	63	17
జొన్న	249	570	95	45	27
మొక్కజొన్న	405	413	90	69	14
పత్తి	10	705	249	31	05
వేరుశనగ	352	423	42	179	2
సోయాబీన్	273	571	106	33	18
చెరకు	523	366	19	19	40

ఆధారం: ఈనాడు 27-2-16

పైన పేర్కొన్న విత్తనసేకరణను గమనించినట్లయితే ఇప్పటికీ ప్రధాన పంటలకు సంబంధించిన విత్తనాలను వెయ్యిమందిలో 200 నుండి 500 మంది రైతులు తాము పండించిన పంటల నుండే సమకూర్చు కొంటున్నారు. అంతే మొత్తంలో స్థానిక వ్యాపారుల

నుండి కొనుగోలు చేస్తున్నారు. 19 నుండి 69 మంది మాత్రమే ప్రభుత్వ సంస్థల నుండి సేకరిస్తున్నారు. నాణ్యమైన విత్తనాలు కూడా రైతాంగానికి ప్రభుత్వసంస్థలు అందించలేకపోతున్నాయి. దేశవాళీ విత్తనాలను అభివృద్ధిచేసి అందించటంలో పాలకులు ఇష్టపూర్వక వైఫల్యం చెందారు. 1966 సంవత్సరం వరకు తాము పండించిన పంటల నుండే రైతులు పూర్తిగా విత్తన సేకరణ చేసుకొనేవారు. అధిక దిగుబడులు, సస్యవిప్లవం పేరుతో సామ్రాజ్యవాదుల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా విదేశాల నుండి హైబ్రిడ్ విత్తనాల దిగుమతి ప్రారంభం కావటంతో తమ పంటల నుండే విత్తనాలు సేకరించుకునే రైతాంగం క్రమంగా వైదొలగటం ప్రారంభమైంది. మార్కెట్‌లో విత్తనాల కొనుగోళ్ళు ప్రారంభమైనాయి. అధిక దిగుబడుల కోసం రసాయనిక ఎరువుల వాడకం ఎక్కువైంది. ఎటువంటి పరీక్షలు లేకుండా విత్తనాల దిగుమతి వలన, వాటినుండి కొత్త తెగుళ్ళు వ్యాపించి వాటి నివారణకు పురుగుమందుల వాడకం ఎక్కువైంది. సరళీకృత ఆర్థికవిధానాలు, ప్రపంచ వాణిజ్య ఒప్పందం, వ్యవసాయ ఒడంబడిక ఫలితంగా బహుళజాతి సంస్థల హైబ్రిడ్ విత్తనాలతో పాటు ప్రమాదకరమైన బి.టి. విత్తనాలను ఉత్పత్తిచేసి వెనుకబడిన దేశాల మార్కెట్లను ముంచెత్తారు. భారత పాలకులు అందుకు ద్వారాలు బార్లా తెరిచారు. దేశవాళీ విత్తనాలు కనుమరుగయ్యాయి. బహుళజాతి సంస్థల ప్రచారహోరు ఫలితంగా ఇప్పటికీ అనేక పంటల నుండి తిరిగి విత్తనాలు కట్టుకొనే అవకాశం ఉన్నా రైతులు కంపెనీల వద్దే విత్తనాలు కొంటున్నారు. ఇందుకు ఆంధ్రప్రదేశ్ అగ్రస్థానంలో ఉంది. పేటెంట్

ప్రతి వెయ్యి వ్యవసాయ కుటుంబాల్లో పంట నష్టానికి కారణాలు

పంట	వర్షాభావం కరువు	తెగుళ్ళు	ప్రకృతి వైపరీత్యం	ఇతర కారణాలు	సరాసరి నష్టం (రూ॥లో)
వరి	539	245	175	40	7.363
జొన్న	760	114	100	26	12,252
మొక్కజొన్న	497	313	145	45	7,323
చెరకు	479	356	135	31	42,887
వేరుశనగ	803	90	84	23	28,721
సోయాబీన్	470	210	245	67	18,034
పత్తి	760	136	76	28	43,046

ఆధారం: 27-2-16 ఈనాడు

పేరుతో బి.టి. విత్తనాల నుండి తిరిగి విత్తనం కట్టుకొనే హక్కు రైతాంగానికి లేకుండా పోయింది. విదేశీ విత్తన ప్రచారం వలన నకిలీ విత్తనాలు మార్కెట్‌ని ముంచెత్తటంతో రైతాంగానికి పంటనష్టం విపరీతంగా జరుగుతున్నది. బహుళజాతి సంస్థలు విత్తన వ్యాపారం ద్వారా లాభాల రూపంలో వేలాది కోట్ల రూపాయలు తరలించుకుపోయి, దేశంలో పత్తిపంటపై బి.టి. విత్తనాలు పూర్తి ఆధిపత్యం చలాయిస్తున్నాయి.

పంట నష్టానికి కారణాలను కూడా నివేదికలో

ప్రతి వెయ్యి రైతు కుటుంబాల్లో ఖరీఫ్ విత్తనాల సేకరణ

పంట	సొంతభూమి	స్థానికవ్యాపారులు	డీలర్	ప్రభుత్వసంస్థ	ఇతరులు
వరి	372	473	71	63	17
జొన్న	249	570	95	45	27
మొక్కజొన్న	405	413	90	69	14
పత్తి	10	705	249	31	05
వేరుశనగ	352	423	42	179	2
సోయాబీన్	273	571	106	33	18
చెరకు	523	366	19	19	40

వివరించారు. రైతాంగానికి సంభవించిన నష్టాన్ని పేర్కొన్నారు. ప్రతి వెయ్యిమంది రైతు కుటుంబాల్లో వివిధ రూపాల్లో ఎన్ని కుటుంబాలు నష్టపోయిందీ వెల్లడించారు.

పంట నష్టాలకు కారణాలను పరిశీలించినప్పుడు మూడు ముఖ్యమైన అంశాలు ముందుకు వస్తున్నాయి. వర్షాభావం, ప్రకృతి వైపరీత్యం, తెగుళ్ళ వలన 95 శాతం పైగా పంటలకు నష్టం జరుగుతున్నది. ఈ నష్టాలను చాలావరకు తగ్గించవచ్చును. అందుకు నిర్దిష్టమైన, సరైన విధానాలు పాలకులు తీసుకోవాలి. దేశ పాలకులకు లోపించింది అదే. అందువలనే పంటలకు నష్టం విపరీతంగా జరుగుతున్నది. వర్షాభావం, కరువు, ప్రకృతి వైపరీత్యాలకు అవినాభావ సంబంధం ఉంది. దేశంలో లభ్యమయ్యే సహజ నీటివనరులను, వర్షం, వరదల నీటిని నిల్వచేసే విధంగా చెరువులు, బావులు, రిజర్వాయర్లు, ప్రాజెక్టులు నిర్మాణం జరగాలి. అప్పుడు భారీవర్షాలకు, తుఫాన్, వరదల వలన సంభవించే పంట నష్టాన్ని తగ్గించటమే కాకుండా వర్షాభావ పరిస్థితులు ఏర్పడినప్పుడు నిల్వచేసిన నీటిని సాగు, త్రాగునీరుకు విడుదల చేయటం ద్వారా కరువు పరిస్థితులను ఎదుర్కొని నష్టాన్ని గణనీయంగా తగ్గించవచ్చును. కేంద్ర - రాష్ట్ర పాలకులు అలాంటి విధానాలు అనుసరించని ఫలితంగా పంటనష్టం పెద్దఎత్తున జరుగుతున్నది. పంటలకు వ్యాపించే తెగుళ్ళవలన కూడా పంటలకు అపార నష్టం ఏర్పడుతున్నది. అందుకూ పాలకులే బాధ్యత వహించాలి. దేశంలోని వివిధ ప్రాంతాల, రాష్ట్రాల వాతావరణ పరిస్థితులకు అనుగుణంగా తెగుళ్ళను తట్టుకొనే విధంగా దేశవాళీ విత్తనాలను అభివృద్ధిచేసి రైతులకు అందించటం ద్వారా తెగుళ్ళను నియంత్రించి వాటి నష్టాలను పరిమితం చేయవచ్చు. భారత పాలకులు ఈ విధానాలకు తిలోదకాలు ఇచ్చారు. సామ్రాజ్యవాదుల, వారి బహుళజాతి కంపెనీల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగా వ్యవసాయరంగాన్ని మలచి, విదేశీ విత్తనాల విక్రయాలకు తలుపులు బార్లా తెరిచారు. అవి మన దేశ వాతావరణానికి అనుకూలంగా లేకపోవటం, వాటి నుంచి సంక్రమించే కొత్త తెగుళ్ళ వలన పంటలకు విపరీతమైన నష్టం జరుగుతున్నది. తెగుళ్ళ నివారణకు పురుగుమందుల వాడకం ఎక్కువైంది. 2008-09 సం॥లో వీటి వాడకం 8,374 టన్నులు కాగా 2013-14 నాటికి 10 వేల టన్నులకు పెరిగింది. ఆంధ్రప్రదేశ్‌లో తెగుళ్ళ నివారణకు ఎకరాకి పురుగుమందుల కోసం 5 వేల రూపాయలు రైతులు ఖర్చు చేయాల్సి వస్తున్నది. తెగుళ్ళ నివారణకు వాతావరణ

పరిస్థితులకు అనుగుణమైన దేశీయ విత్తనాలే పరిష్కారం. (చూడండి 5-3-2015 జనశక్తి)

పంటల బీమా పథకాన్ని కూడా జాతీయ నమూనా సర్వే పేర్కొంది. రైతులకు దీనిపై ఏమాత్రం అవగాహనలేదని, కొద్దిమంది మాత్రమే బీమా చేశారని పేర్కొన్నారు. దేశంలో వరి, గోధుమ ప్రధాన పంటలు. ఈ పంటల రైతులు 5% కూడా బీమా చేయలేదని, బీమా విధి విధానాలు గందరగోళంగా ఉన్నాయని, చాలామంది రైతులకు ప్రీమియం చెల్లించటానికి కూడా డబ్బులు లేవని, అనేక కారణాల వలన బీమాకు దూరంగా ఉన్నారని పేర్కొంది. ప్రతి వెయ్యి కుటుంబాల్లో పంటల వారిగా బీమా చేసిన రైతుల సంఖ్యను వివరించింది.

ప్రతి వెయ్యి కుటుంబాల్లో పంటలవారిగా బీమా చేసిన రైతులు

పంట	ఖరీఫ్	రబి
వరి	48	39
జొన్న	79	34
మొక్కజొన్న	46	31
గోధుమ	47	41
వేరుశనగ	245	100
సోయాబీన్	140	-
పత్తి	104	149

ఆధారం: ఈనాడు 27-2-2016

ఈ లెక్కలను గమనిస్తే పంటల బీమా పథకం తీరుతెన్నులు, పథకంలో రైతుల చేరిక స్పష్టమౌతున్నది. పంటల బీమా పథకం రైతుల మేలు కోసమే ప్రవేశపెట్టామని ప్రచారం చేసుకొన్న యు.పి.ఎ. ప్రభుత్వ, “ప్రధానమంత్రి ఫసల్ బీమా యోజన” పేరు మార్చి ఎన్.డి.ఎ ప్రభుత్వం ప్రకటించిన కొత్తపంటల బీమా పథకం ఆచరణలో రైతుల ప్రయోజనంకన్నా బీమాకంపెనీల, భూస్వాముల, బ్యాంకీల ప్రయోజనాలకే ఉపయోగపడుతుంది. ఎన్.డి.ఎ ప్రభుత్వ కొత్త బీమా పథకం రైతాంగానికి ఎంతో మేలు చేసి వారి జీవితాల్లో పెద్ద మార్పు తీసుకొస్తుందని ప్రధానమంత్రి చెప్పటమే కాకుండా, బడ్జెట్ ప్రవేశపెట్టిన సందర్భంలో కూడా ఈ పథకాన్ని ఎంతో గొప్పగా చెప్పుకొచ్చారు. ఈ పథకం యొక్క బూటకత్వాన్ని “జనశక్తి” 5-2-2016 సంచికలో వివరించింది. “ప్రధానమంత్రి ఫసల్ యోజనా పథకం” రైతుల ప్రయోజనాలకు కాకుండా వారి డబ్బుతో బీమా కంపెనీలకు నిధులను సమకూర్చి పెట్టి వాటి లాభాలకు తోడ్పడుతుందని, బ్యాంకీలకు గ్యారంటీ ఇస్తుందనీ, భూస్వాములకు లబ్ధి చేకూరుస్తుందనే వాస్తవాన్ని వివరించింది.

జాతీయ నమూనా సర్వే ఇంకా తన నివేదికలో భూ సంబంధాలను కూడా వివరించింది. 69 శాతం రైతులకు హెక్టారుకన్నా తక్కువ ఉందని, సాగునీటి వసతి ఉన్న భూమిశాతాన్ని పేర్కొంది. నివేదిక వెల్లడించిన భూ సంబంధాలు విప్లవ భూ సంస్కరణల ఆవశ్యకతను, భూమి యొక్క ప్రాముఖ్యతను తెలియచేస్తున్నది. ఈ విషయాన్ని “జనశక్తి” నిరంతరం ప్రజలకు వివరిస్తూనే ఉంది.

మొత్తంమీద రైతాంగం ఎదుర్కొంటున్న దుస్థితిని జాతీయ నమూనా సర్వే ప్రతిబింబిస్తోంది.

రైతాంగం సేద్యం సజావుగా సాగాలంటే దేశ వాతావరణానికి అనుకూలమైన దేశీయ విత్తనాల ఉత్పత్తి జరగాలి. రైతాంగానికి అవసరమైన మేరకు సంస్థాగత రుణాలు 4 శాతం వడ్డీ అందించాలి. వడ్డీ అసలుకు మించకూడదు. పంటలకు న్యాయమైన ధరలు ప్రకటించి ప్రభుత్వ సంస్థలే కొనుగోలు చేయాలి. పంటల బీమా పథకాన్ని ఉత్పత్తి ఖర్చులకు కాకుండా మొత్తం పంట విలువకు వర్తింపజేయాలి. నిబంధనలను రద్దుచేసి ప్రతి పంటకు ప్రతి సంవత్సరం నష్టానికి అనుగుణంగా పూర్తి పరిహారం చెల్లించాలి. బీమా సంస్థలు కాకుండా ప్రభుత్వమే ఆ బాధ్యత చేపట్టాలి. ఇందుకోసం రైతాంగం సమైక్యంగా ఉద్యమించాలి.★

హర్యానా అప్ప ఎగవేతదారులపేరున రైతుల ఘోటోలు దినపత్రికలలో ప్రచురణ

ఇటీవల హర్యానా రాష్ట్ర సహకార వ్యవసాయ మరియు గ్రామీణ అభివృద్ధి బ్యాంకు యొక్క విభాగమైన కురుక్షేత్ర జిల్లా కృషి ఏవమ్ గ్రామీణ్ వికాస్ బ్యాంక్ సమితి, తన వద్ద రుణాలు తీసుకొని తిరిగి చెల్లించలేదంటూ కొందరు రైతుల ఘోటోలను హర్యానా లోని ఓ ప్రాంతీయ పత్రికలో అచ్చు వేయించింది. ఈ రైతులు అప్పు తీసుకొని చెల్లించలేదని, ఎగవేశారని ప్రభుత్వాధికారులు ప్రకటించారు. అంతేకాదు, ‘నేమ్ అండ్ షేమ్’ (పేరు, ఘోటో పత్రికల్లో ప్రచురించటం ద్వారా అవమానపరిచి తద్వారా రుణం చెల్లించేట్లు వత్తిడి చేయటం) పథకంలో భాగంగా ‘రుణాలు తీసుకున్న బాకీదారులను క్రమశిక్షణలో వుంచి, రుణాల తిరిగి చెల్లింపును మెరుగుపర్చ దలుచుకున్నట్లు’గా కూడా వారు ప్రకటించారు. తమ వద్ద అప్పు తీసుకొని చెల్లించని 21 మంది రైతులకు మరో ఇతర బ్యాంకులు అప్పు ఇవ్వరాదని కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వ సహకార వ్యవసాయ మరియు గ్రామీణ అభివృద్ధి బ్యాంకు ఇతర బ్యాంకులకు విజ్ఞప్తి చేసింది.

చాలా సహజంగానే రైతుల ఘోటోలు పత్రికల్లో ప్రచురించటం, అప్పు ఎగవేతదారులుగా పేర్కొనుటనే

ఒడిషా సిపాసరుబలి ప్రజాఉద్యమానికి పేరుగుతుోన్న సంఘీభావం

ఒడిషా రాష్ట్రం - పూరిజిల్లాలోని సిపాసరుబలి ప్రాంత ప్రజానీకం దీర్ఘకాలంగా భూమిపై హక్కుకోసం, పర్యావరణ భద్రతకోసం సాగిస్తున్న ఆందోళన నిరంతర నిర్బంధాలను ఎదుర్కొంటూవస్తోంది.

2015 జులై 15న అక్రమ ఆరోపణలపై పోలీసులు అరెస్టు చేసిన పలువురు కార్యకర్తలు, నాయకులు బెయిల్‌పై విడుదలయ్యారు. క్షేత్రస్థాయిలో వారు కొన్ని నెలలపాటు లేకపోవటంతో నిస్సందేహంగా ప్రజలు కొంత ఇబ్బందికరపరిస్థితిని ఎదుర్కొన్నారు. అయితే వారు సమ్మకాన్ని ఏమాత్రం కోల్పోలేదు. మిగిలిన కార్యకర్తల నాయకత్వంలోనే వారు తమ ఆందోళనను కొనసాగించారు. ఈ ఉద్యమంపై కొనసాగుతున్న నిర్బంధానికి వివిధ రాజకీయ పార్టీలు, ప్రజాసంఘాలు, ప్రజాస్వామికవాదులనుండి విస్తృత సంఘీభావం లభించింది. సిపాసరుబలి ప్రజాందోళన రెండు రంగాలలో సాగుతోంది. పేద ప్రజల స్వాధీనంలో నున్న భూమిపై హక్కు ప్రజలకే చెందాలి. కోస్తా తీర ప్రాంతంలో ప్రముఖ హోటల్ ప్రాజెక్టు నిర్మాణాన్ని నిలిపివేయాలి. కోస్తా తీరప్రాంతంలో పర్యావరణాన్ని కాపాడాలి. నాయకులు, కార్యకర్తలు, ప్రజలపై బనాయించిన తప్పుడు కేసులు ఎత్తివేయాలి అనే తమ డిమాండ్లను పదేపదే ప్రజలు ప్రభుత్వానికి తెలియజెప్తుా వున్నారు.

మరోవైపున-చట్ట విరుద్ధంగా, బలప్రయోగంతో అడవిని నరికి, కలపను తరలించుకెళ్ళే మాఫియాను నిరోధించాలి అని డిమాండ్ చేస్తున్నారు. అయినప్పటికీ ప్రజల నిరసనలను ఖాతరు చేయకుండా కలప అక్రమ రవాణా నిరాటంకంగా సాగిపోతోంది. ప్రజల విజ్ఞప్తులను,

తరిమెల నాగిరెడ్డి... (8వపేజీ నుండి)

సామ్రాజ్యవాదం పాత్ర, అది తీసుకువస్తున్న మార్పులు గురించి ఆయన విశ్లేషిస్తూ ‘ఓఎన్‌జిసి పెద్ద ప్రభుత్వరంగ సంస్థ. తాను స్వయంగా అన్వేషణ, చమురు వెలికితీసి శుద్ధిచేయటానికి అవసరమైన పరిజ్ఞానం, పెట్టుబడి వుండి కూడా మనదేశంలో ఆ పనిచేయకుండా కెజిజేసిన్ మొత్తాన్ని విదేశాలకు అప్పగించారు’ అని పాలకుల దళారీతత్వాన్ని వెల్లడిచేశారు.

‘ప్రభుత్వరంగం ఎందుకు తోడ్పడిందంటే - భారత బూర్జువావర్గం బలహీనంగా ఉండి తాను సొంతంగా పరిశ్రమలు పెట్టుకోలేని స్థితిలో ప్రభుత్వమే ఆ బాధ్యతను తీసుకొని భారీ పరిశ్రమలను నిర్మించింది. ఆ తర్వాత ఆ భారీ పరిశ్రమల లబ్ధినంతా దళారీ పెట్టుబడిదారులకు, సామ్రాజ్యవాదులకు సమకూర్చిపెట్టింది. భారీ పరిశ్రమల పేరిట వచ్చిన నష్టాన్నంతా ప్రజా ధనంతో సబ్సిడీలనిస్తూ వారికి దోచిపెడుతున్నదన్న కా॥ టి.ఎన్. విశ్లేషణ సరైనదని నేటికీ మరింతగా వెల్లడవుతోందన్నారు.

వార్తలు రైతాంగాన్ని ఆందోళనకు, బాధకు గురిచేయటంతోబాటు తీవ్ర ఆగ్రహవేశాలు రగిలించాయి. ఇప్పటికే వరుస పంటసంష్టలతో తీవ్ర దుస్థితి నెదుర్కొంటున్న రైతులు, సహకార బ్యాంకు యొక్క ఈ చర్యలపట్ల తీవ్ర నిరసనను వ్యక్తం చేశారు.

పత్రికలో ఘోటో ప్రచురించబడిన ధర్మపాల్ అనే రైతు మాట్లాడుతూ వత్తిడిలేకపోవటమో లేదా అవకాశము వుంది కదా అనో బ్యాంకు రుణాన్ని చెల్లించలేదనటాన్ని తీవ్రంగా ఖండిస్తూ, తమకు చెల్లించే పరిస్థితే లేదని పేర్కొన్నారు : “నేను వరసగా మేలురకం బాసుమతి వరిని పండిస్తూ వస్తున్నాను. కానీ పంట చేతికొచ్చే సమయానికి ధాన్యం ధరలేకపోవటంతో, మొత్తం పంటను అమ్మినప్పటికీ వ్యవసాయానికి పెట్టిన మదుపు కూడా రాలేదు. ప్రభుత్వం మా బాధలను అర్థం చేసుకొని సహకార హస్తాన్ని అందించటం ద్వారానే మేము గౌరవప్రదంగా జీవించగల్గుతాం” అన్నాడు. కన్వర్‌పాల్ అనే మరో రైతు మాట్లాడుతూ “రైతుల ఘోటోలను పత్రికల్లో అప్పుల ఎగవేతదారుల పేరున ప్రచురించటం యావత్ రైతులోకానికే అవమాన కరమైనది. మా దుస్థితి ప్రతి ఒక్కరికీ తెలుసు. ప్రభుత్వం

నిరసనలను పరిగణలోకి తీసుకునైనా, ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకోకపోవటం దీనికి మరింత ఊతమిచ్చింది.

2015 అక్టోబర్ 26 రాత్రి, ఒడిషా ఛాపీమూలియా సంఘరాష్ట్ర నాయకుడు కా॥ శ్రీకాంత్ మొహంతిని తప్పుడు ఆరోపణలతో పోలీసులు అరెస్టు చేశారు. ఈ చర్యకు ప్రజలు, ప్రజాస్వామికవాదులు చాలా తీవ్రంగా ప్రతిస్పందించారు. మరుసటిరోజు సిపారసుబాలి ఆందోళన్ సమన్వయసమితి ఆధ్వర్యంలో పూరీ జిల్లా కలెక్టరును కలిసి బేషరతుగా శ్రీకాంత్ మొహంతిని విడుదల చేయాలని డిమాండ్ చేశారు. అతనిపై మోపిన కేసులన్నింటినీ ఉపసంహరించుకోవటంతోపాటు, తప్పుడు ఆరోపణలు మోపిన పోలీసు అధికారులను అరెస్టుచేయాలని డిమాండ్ చేశారు.

2015 నవంబర్ 17న సిపారసుబాలి సమన్వయ సమితి ఆధ్వర్యంలో పూరిజిల్లా కలెక్టరు కార్యాలయం ఎదుట ‘గణసమావేశం’ నిర్వహించారు. దాదాపు వెయ్యిమంది పేద ప్రజానీకం ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. ఈ సమయానికి మొహంతి బెయిల్‌పై విడుదలయ్యారు. ఈ సమావేశంలో కా॥మొహంతితో సహా పలువురు ప్రజాసంఘాల నాయకులు, ప్రజాస్వామికవాదులు పాల్గొని ఉద్యమానికి మద్దతు నందించారు. ప్రభుత్వ అణచివేత విధానాన్ని వీరంతా తీవ్రంగా నిరసించారు. ‘గ్రీన్ ట్రిబ్యునల్’ ఆదేశాలను సక్రమంగా ప్రభుత్వం అమలుచేయకపోవటాన్ని వీరంతా తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. ఆందోళనను కొనసాగించేందుకు ప్రజలంతా దృఢనిశ్చయంతో ముందుకు సాగుతున్నారు. ★

నూతన ఆర్థికవిధానాల అమలు నాటికి - ‘భారత బూర్జువావర్గం బాల్యావస్థను దాటింది. నిలదొక్కుకుని అంతర్జాతీయ పోటీని ఎదుర్కో గలుగుతుంద’ని పాలకులు చెప్పారనీ, 25 సం॥ల తర్వాత పరిశీలిస్తే అందుకు భిన్నంగా భారత దేశంలోని పరిశ్రమలన్నింటినీ సామ్రాజ్యవాదులు కబళించి వేయటమే జరుగుతోందన్నారు. భారత ప్రభుత్వం సామ్రాజ్యవాదుల ముందు మోకరిల్లటమే జరిగిందని, సామ్రాజ్యవాదం దేశంలో వ్యవసాయ రంగాన్ని మొత్తం తన గుప్పెట్లోకి తీసుకుందని ఈ పరిస్థితులలో “టి.ఎన్. చెప్పిన ఈ విషయాలను ప్రజలలోకి తీసుకువెళ్ళి సమాజ మార్పుకోసం కృషిచేయాల’ని చెప్తూ డా॥ జన్వంతరావు తన ప్రసంగం ముగించారు.

సభకు అధ్యక్షత వహించిన డా॥ **ఘంటా వెంకట్రావు** మాట్లాడుతూ టి.ఎన్. కుట్రకేసులో సహా ముద్దాయిగా జైలులో ఆయనతో సన్నిహితంగా గడిపే అవకాశం లభించిందన్నారు. ప్రతి అంశాన్ని పార్టీకి, ఉద్యమానికి అనుకూలంగా మలిచే దృష్టి

ముందుకు వచ్చి మా రుణాలను రద్దుచేయాలి” అని పేర్కొన్నారు.

హర్యానాలో రైతుసంఘాలు - ప్రభుత్వ బ్యాంకుల చర్యల్ని నిరసిస్తూ చురుగ్గా కదిలాయి. ఇలాంటి చర్యలు ఇప్పటికే పెరుగుతున్న రైతుల ఆత్మహత్యల సంఖ్యను మరింత పెంచుతాయని హెచ్చరించాయి. “గాయాలకు, అవమానాలను జోడించే చర్య ఇది. ప్రభుత్వ విధానాల వైఫల్యం కారణంగా రైతులు అప్పుల ఊబిలో కూరుకుపోతున్నారు. అంతేగాక, ఇప్పుడు వారు బహిరంగంగా అవమానింపబడుతున్నారు” అని రైతుసంఘాల నాయకులు పేర్కొన్నారు.

ఏ పార్టీలు అధికారంలోకి వచ్చినా కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల్ని సామ్రాజ్యవాదులకు, బడా కార్పొరేటు సంస్థలకు దాసోహంచేస్తూ వివిధ రూపాల్లో మన దేశ సహజసంపదను, ఆర్థికవనరులను దోచుకెళ్ళటానికి ఆమోదం తెలుపుతున్నాయి. లక్షల కోట్ల రూపాయల కార్పొరేటు సంస్థల అప్పులను పారుబాకీల పేరుతో ఒక్క కలం పోటుతో రద్దుచేయటం దీనికో స్పష్టమైన ఉదాహరణ. సామ్రాజ్యవాదుల, కార్పొరేటుసంస్థల దోపిడీకి అనుగుణంగా వ్యవసాయరంగాన్ని మలిచారు.

ప్రపంచ దేశాలలో... (5వ పేజీ తరువాయి)

అమెరికా

విస్కాన్‌సన్‌లోని కోష్టార్‌లో పనిచేస్తున్న 2100 మంది కార్మికులు 2015 నవంబర్ 15 నుండి సమ్మెచేశారు. రెండంచెల వేతన వ్యవస్థను, వైద్యరంగ సేవలకు అధికమొత్తం చెల్లించాలని కార్మికులను వత్తిడి చేయటాన్ని వీరంతా తీవ్రంగా నిరసించారు.

చికాగో ప్రాంత కోకో-కోలా కంపెనీలలో పనిచేస్తున్న డ్రైవర్లు, వేరీహౌస్ మరియు ప్రొడక్టస్ కార్మికులు 2015 డిశంబర్ 3న సమ్మె చేశారు. తమకు రావలసిన సదుపాయాలను సక్రమంగా అమలుచేయాలని, వేతనాలను గౌరవప్రదమైన స్థాయిలో పెంచాలని వారు డిమాండ్ చేశారు. పని ప్రదేశాల్లో బాస్కిట్‌బాల్ బ్యాట్లతో కార్మికులపై దౌర్జన్యాలకు పూనుకోవటాన్ని, కార్మికులు యూనియన్‌లో చేరితే వారు తమ ఉద్యోగాలను కోల్పోవలసివస్తుందని హెచ్చరికలు చేయటాన్ని కార్మికులంతా ముక్తకంఠంతో ఖండించారు.

కాలిఫోర్నియా

కాలిఫోర్నియా, సొలానాకౌంటీలో ఘమారు 1800 మంది కార్మికులు 2015 నవంబర్ 17న వేతనాల సమస్య, పెన్షన్లు మరియు ఆరోగ్య రక్షణ సదుపాయాల అంశంపై సమ్మె చేశారు.

బర్మా

రంగూన్ డివిజన్‌లోని ష్లోయింగ్ పారిశ్రామిక మండలిలో వున్న చైనాకు చెందిన తాయి-యిషూ కంపెనీలో పనిచేస్తున్న ఘమారు వేయిమంది కార్మికులు 2015 నవంబర్ 20 నుండి నిరవధిక సమ్మెలోకి వెళ్ళారు. తమ కార్మికుల యూనియన్‌కు గుర్తింపు ఇవ్వాలనే హక్కును డిమాండ్ చేయటంతోపాటు పలు కార్మికుల సమస్యల పరిష్కారాన్ని వారు డిమాండ్ చేశారు. ఫ్యాక్టరీ బయటనున్న కార్మికులు కూడా నిరసన కార్యక్రమాన్ని చేబట్టారు. అసమంజసంగా కార్మికులను తొలగించటాన్ని, అతి తక్కువ రోజువారీ వేతనాలను నిరసిస్తూ వారు వేతన పెంపుదలను డిమాండ్ చేశారు.

గ్రీన్

గ్రీన్‌లో 2015 డిసెంబర్ 3న-ఒకనెల కాలంలో రెండవసారి 24 గంటల సార్వత్రిక సమ్మె నిర్వహించారు. ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు రంగాలలోని కార్మికులంతా తమ విధులను బహిష్కరించి, ప్రభుత్వ నూతన పొదుపు పథకాలను తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు.

క్యూబెక్

క్యూబెక్ రాష్ట్రవ్యాపితంగా 40వేల మందికిపైగా ప్రభుత్వరంగ కార్మికులు తమ విధులను బహిష్కరించి నిరసన తెలిపారు. ప్రభుత్వం విధిస్తున్న కోతలను, పొదుపు చర్యలను వీరంతా వ్యతిరేకించారు.

లండన్

ఫైనాన్షియల్ టైమ్స్‌లో పనిచేసే ఉద్యోగులందరికీ సరసమైన పింఛన్లు అందజేయాలని డిమాండ్‌చేస్తూ 2015 డిసెంబర్ 17న వారంతా లండన్ నగరంలో సమ్మెచేశారు. జపాన్ యాజమాన్యంలో టోక్యోలో జరగనున్న కంపెనీ అధికారుల, యాజమాన్య బోర్డు సమావేశ సందర్భంగా వీరు ఈ కార్యక్రమం చేపట్టారు.

జింబాబ్వే

బింబాబ్వేలోని టౌన్‌గాట్ హాలెట్ యాజమాన్యంలో చెరకు తోటలు మరియు పంచదార కర్మాగారాలలో పనిచేసే 16వేలమంది కార్మికులు 2015 నవంబర్ 27 నుండి సమ్మె చేశారు. ఈ ప్రాంతంలో కంపెనీ చేపట్టిన పనులకు కార్మికులకిచ్చే వేతనాలలో అసమానత్వాన్ని వీరు ప్రశ్నించారు. సమాసపనికి సమాసవేతనం చెల్లించాలని డిమాండ్ చేశారు.

బంగ్లాదేశ్

హచ్చీగంజ్‌జిల్లాలోని బ్రిటిష్ కంపెనీ అయిన చంద్రాపూర్ టీ తోటలో పనిచేసే 15వేలమంది కార్మికులు 2015 డిసెంబర్ 7 నుండి సమ్మెచేశారు. ప్రత్యేక ఆర్థికమండలిని అభివృద్ధిపరచేపేరిట వందలాది హెక్టార్ల భూములను ప్రభుత్వం సేకరించటాన్ని వీరంతా వ్యతిరేకించారు. ఈ భూమి అంతా టీతోటల యాజమాన్యం అధీనంలోనే వున్నప్పటికీ, ఈ తోటల్లో పనిచేసే కార్మికులు తమ మనుగడకోసం ఈ భూమిపై ఆధారపడి సాగుచేసుకుంటున్నారు. ★

టి.ఎన్.లో వున్నదన్నారు. గుంటూరులో పౌర హక్కుల మహాసభలో ఆయన చేసిన ఉపన్యాసం ఆనాటి నిర్బంధ పరిస్థితుల్లో ఉత్తేజాన్నిచ్చిందని, అనేకమందికి ఊపిరి పీల్చుకోవటానికి తోడ్పడిందన్నారు. తమను కార్యకర్తలుగా తీర్చిదిద్దిన తీరు కూడా మరువలేనిదన్నారు. ప్రజాసంఘాల పరిధులను టి.ఎన్. చాలా స్పష్టంగా నిర్వచించే

అనిశ్చితమైన వర్షాలు, సాగునీటి సదుపాయాలు లేకపోవటం, కరువు - అతివృష్టి - అనావృష్టి - తుపాన్లను ఎదుర్కోవటం, ప్రభుత్వాల నుండి ఆర్థిక సహకారం లేకపోగా, వున్న సబ్సిడీలలో కోతలు, ఎందుకూ కొరగాని కనీస మద్దతుధరలు, మరోవైపున వ్యవసాయ ఉత్పాదకాలైన ఎరువులు, విత్తనాలు, పురుగుమందుల ధరలు, నిత్యజీవితావసరాల ధరలు, విద్య, వైద్యం ఖర్చులు భారీగా పెరిగిపోవటం వంటి అనేకానేక కారణాలతో వ్యవసాయరంగం పీకల్లోతు తీవ్ర సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొంటూ వుంది. భూమిహీనులైన వ్యవసాయ కూలీలేగాక, సన్న, చిన్నకారు రైతాంగం వ్యవసాయాన్ని వదులుకొని, జీవనావసరాలను కోల్పోయి భారీగా వలసలు వెళ్తున్న, ఆకలిచావులకు ఆత్మహత్యలకు గురౌతున్న దయనీయ, దుర్భర పరిస్థితులను రైతాంగం ఎదుర్కొంటోంది.

ఇలాంటి పరిస్థితుల్లో హర్యానాలో సహకార బ్యాంకులు చేపట్టిన చర్యలు రైతులలో మరింత ఆగ్రహవేశాలను రగిలిస్తాయి. బాధలను ఓర్చుకునే ప్రజల సహనం, శక్తికి ఓ హద్దు వుంటుంది. తస్మాత్ జాగ్రత్త! ★

‘తరిమెల నాగిరెడ్డి జీవితాచరణ ఆదర్శనీయం’

కామ్రేడ్ టి.ఎన్.శతజయంతి సంవత్సర ప్రారంభ సభలో శ్రీ కె.ఆర్.వేణుగోపాల్ నివాళి

హైదరాబాదులో సభకు హాజరైన ప్రతినిధులు; ‘ప్రజాసేవలో తరిమెల నాగిరెడ్డి’ పుస్తకావిష్కరణ చేస్తున్న కె.ఆర్. వేణుగోపాల్ - ఇతర వక్తలు; ఉపన్యసిస్తున్న సి. రాఘవాచారి, కె. రామచంద్రమూర్తి, కె. శ్రీనివాస్

హైదరాబాద్, 11-2-16 :

తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్టు మరియు తరిమెల నాగిరెడ్డి స్మారక కమిటీల ఆధ్వర్యంలో హైదరాబాద్ సుందరయ్య విజ్ఞానభవన్‌లో 11-2-16న కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి శతజయంతి సంవత్సర ప్రారంభం సందర్భంగా సభ జరిగింది. ఈ సభకు విచ్చేసిన వివిధ పత్రికల సంపాదకులకు, వివిధ పార్టీల, ప్రజాసంఘాల నాయకులకు, ప్రజాతంత్ర మేధావులకు, కా॥టి.ఎన్.బంధుమిత్రులకు, తరిమెల గ్రామస్థులకు నిర్వాహకుల తరపున ప్రముఖ న్యాయవాది చెరుకూరి సత్యనారాయణ స్వాగతం పలికారు. తరిమెల నాగిరెడ్డి స్మారకకమిటీ అధ్యక్షులు డా॥ఘంటా వెంకట్రావు ఈ సభకు అధ్యక్షత వహించి మాట్లాడుతూ ప్రముఖ మార్క్సిస్టు మేధావి, విప్లవకారుల నాయకుడు కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి శతజయంతి సంవత్సరం ప్రారంభంగా నిర్వహించుకుంటున్న ఈ సభ విశిష్టతను వివరించారు. తొలుత సిపిఐ(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కా॥సింహాద్రి రూప్తి తరిమెల నాగిరెడ్డి చిత్రపటానికి పూలమాలవేసి నివాళులర్పించారు. సీనియర్ కామ్రేడ్, 102 సం॥ల వయోవృద్ధులు, జైలుజీవితంలో టి.ఎన్. సహచరులు కా॥ బండ్రు నరసింహులు టి.ఎన్. చిత్రపటం వద్ద పుష్ప గుచ్ఛాలుంచి నివాళులర్పించారు.

చెరుకూరి సత్యనారాయణ సంపాదకత్వంలో తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో ముద్రించిన ‘ప్రజాసేవలో తరిమెల నాగిరెడ్డి’ పుస్తకాన్ని విశ్రాంత ఐ.ఎస్. అధికారి, ప్రజాతంత్ర మేధావి కెఆర్ వేణుగోపాల్ ఆవిష్కరించారు. 50 రూ॥ల వెలతో, 520 పేజీలతో వెలువడిన ఈ పుస్తకంలో కా॥ నాగిరెడ్డి గురించి ఆయనతో సన్నిహిత సంబంధాలలో కొనసాగిన ఉద్యమ సన్నిహితులు, సహచరులు, ఆయన వ్యక్తిత్వాన్ని దగ్గరగా పరిశీలించిన ప్రజాతంత్రవాదులు, సిపిఐ (ఎం-ఎల్) ప్రధాన కార్యదర్శితో సహా అనేకమంది నాయకులు-కా॥నాగిరెడ్డి జ్ఞాపకాలతో ముడిపడివున్న ఉద్యమ, రాజకీయ అంశాలను, ఆయన వ్యక్తిత్వంలోని విశిష్ట లక్షణాలను ఈ పుస్తకంలోని వారివారి వ్యాసాలతో పేర్కొన్నారు.

‘ప్రజాసేవలో తరిమెల నాగిరెడ్డి’ పుస్తకా విష్కరణ అనంతరం ఈ సభలో కె.ఆర్.వేణుగోపాల్ ప్రారంభోపన్యాసం చేస్తూ తరిమెల నాగిరెడ్డిని ‘క్లాసిక్’గా అభివర్ణించారు. క్లాసిక్‌ను వివరిస్తూ కమ్యూనిస్టులుగా ఎల్లకాలం పాటించాల్సిన విలువలకు ఆయన నిదర్శనం అని కొనియాడారు. తాను కృష్ణాజిల్లా కలెక్టరుగా ఉన్న కాలంలో 1973లో తొలిసారిగా తరిమెల నాగిరెడ్డిని కలుసుకున్న సందర్భాన్ని ఆయన నెమరు వేసుకున్నారు. 1969లో అసెంబ్లీకి రాజీనామాచేస్తూ ఇటువంటి బాతాపానీ షాపులద్వారా ప్రజలకు న్యాయం జరగదని ప్రకటించి, ఈ విధానసభలో ఉండటం వృధా అని సాగిన ఆయన ఉపన్యాసం తమలాంటి వారి మదిలో చిరస్థాయిగా

నిలిచిందన్నారు. ఆయన ప్రజల్ని విప్లవ కార్యచరణకు కదిలించటానికి జీవితకాలం నిబద్ధులయినారని కొనియాడారు. కాంగ్రెస్ నాయకత్వంలో సాగిన జాతీయోద్యమం అంతిమంగా బ్రిటిష్ పాలకులతో రాజీ ఒప్పందంతో ముగిసిందని తాకట్టులో భారతదేశం గ్రంథంద్వారా ఆయన వివరించా రన్నారు. అందుకే, స్వాతంత్ర్యానంతర కాలంలోనూ ప్రజల జీవన పరిస్థితులలో మౌలిక మార్పు రాలేదని, ప్రజాసంపద యధేచ్ఛగా విదేశాలకు తరలిపోతున్నదని ఆయన గణాంకాలతో సహా వివరించారన్నారు. స్వాతంత్ర్యంవచ్చి ఇన్నేక్ష్యునా ఇంకా మనదేశంలో వెట్టిచాకిరి కొనసాగుతోందన్నారు. హైదరాబాద్ సెంట్రల్ యూనివర్సిటీలోని ఘటన, దేశవ్యాపితంగా పెరుగుతోన్న మతహింస, దాడులు, ఎవరు ఏం తినాలో శాసిస్తోన్న వైనం వంటి పరిస్థితులన్నీ చుట్టుముట్టిన నేడు తరిమెల నాగిరెడ్డి అందించిన స్ఫూర్తి, ప్రస్తుత సమాజానికి మరింత అవసరమని కె.ఆర్.వేణుగోపాల్ నొక్కి చెప్పారు.

‘సాక్షి’ దినపత్రిక ఎడిటోరియల్ డైరెక్టర్ కె. రామచంద్రమూర్తి మాట్లాడుతూ భారతదేశంలో జరగనున్న పరిణామాలను 50 సం॥ల క్రితమే తరిమెల నాగిరెడ్డి శాస్త్రీయంగా అంచనా వేసిన మేధావిగా పేర్కొన్నారు. ప్రస్తుత ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న విధానాలు, తరిమెల నాగిరెడ్డి నిర్ధారించిన సూత్రీకరణలనే రుజువుచేస్తున్నా యన్నారు. ఆనాటి కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకులు తరిమెల నాగిరెడ్డి, చంద్ర పుల్లారెడ్డి, దేవులపల్లి వెంకటేశ్వరరావు తదితరులెందరో వారి జీవితాలను ప్రజలకోసం, విప్లవోద్యమంకోసం అంకితం చేశారని పేర్కొంటూ వారికి నివాళులర్పించారు. కమ్యూనిస్టులు విడిపోయివున్న విషయాన్ని ప్రస్తావిస్తూ తరిమెల నాగిరెడ్డి శతజయంతి కమ్యూనిస్టుల నడుమ ఐక్యచర్చలకు నాంది పలకాలని ఆయన ఆశాభావం వ్యక్తంచేశారు.

విశాలాంధ్ర పూర్వసంపాదకులు సి.రాఘవాచారి మాట్లాడుతూ ఉమ్మడి కమ్యూనిస్టుపార్టీగా తామంతా కొనసాగిన రోజులలో తమ విద్యార్థిశాఖకు తరిమెల నాగిరెడ్డి బాధ్యునిగా వ్యవహరించిన విషయాన్ని తొలుత గుర్తుచేసుకున్నారు. సాంఘిక, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక పీడనలను అన్ని కోణాల్లో వ్యతిరేకించేలా విద్యార్థులందరినీ ఆయన ఆకర్షించి, కూడగట్టిన తీరు మరిచిపోలేనిదన్నారు. నాగిరెడ్డి మంచి వక్త అని కొనియాడుతూ ‘హి వాజ్ ఎక్స్‌లెంట్ అండ్ రిలవెంట్’ అని బ్రిటన్‌కు చెందిన ఓ సీనియర్ జర్నలిస్టు చేసిన వ్యాఖ్యలను గుర్తుచేశారు.

‘అంధ్రజ్యోతి’ ఎడిటర్ కె.శ్రీనివాస్ మాట్లాడుతూ భారతదేశంలో వ్యవస్థాగత పరివర్తన తీసుకు రావటంలో సాయుధ ప్రయత్నాలు చేసిన వారిలో తరిమెల నాగిరెడ్డిగారిని ముఖ్యులుగా పేర్కొన్నారు. ఆయన కోర్టు ప్రకటన ‘తాకట్టులో భారతదేశం’ ఆనాటికంటే ఈనాడు మరింత ఎక్కువ ప్రాసంగికతను సంతరించుకున్నదన్నారు. ఆనాటికి

దేశంలోవున్న అన్ని విదేశీ కంపెనీలద్వారా లాభాల తరలింపు ఎలా సాగిందో ఆయన వివరించారనీ, ఆనాటికీ ఈనాటికీ మార్పు ఏమిటంటే, అంతకు ఎన్నో రెట్లు సంపదను, లక్షల కోట్లను క్షణాల్లో తరలించుకెళ్ళగలుగుతున్నారన్నారు.

‘టిఎన్ గుర్తించిన ముఖ్య విషయమేమంటే, విదేశీ బహుళజాతి కంపెనీలకు సంపదను దోచిపెట్టిన కారణంగా, అంతర్గతంగా దేశంలో అత్యధిక ప్రజానీకపు సంక్షేమానికి, సదుపాయాలకు కావలసిన నిధులు అందుబాటులో లేకుండా పోతున్న అంశాన్ని భారత ఆర్థిక వ్యవస్థలోని పరాధీనతకు కారణాలను ఆయన వివరించారు. ఆర్థిక విశ్లేషణకు మాత్రమే ప్రాధాన్యతనివ్వటం కాకుండా, ఆయన సూచించిన మార్గంకూడా విశిష్టమైనది. ఆయన మహోన్నత వ్యక్తిత్వం ఆయనను గొప్ప ప్రజానాయకుల్లో ఒకరుగా చేసింది. నేటి పరిస్థితిలో అనుసరించాల్సిన వ్యూహాన్ని చర్చించుకోవటానికి టిఎన్ శతజయంతి ఒక సందర్భం కావాలి. సాధ్యమైనంత తక్కువ నష్టాలను ప్రజలకందించేదిగా, సాధ్యమైనంత ఎక్కువ ప్రయోజనాన్ని ప్రజలకు చేకూర్చేదిగా ప్రజావిప్లవ మార్గం వుండాలి. మారుతున్న పరిణామాల కనుగుణంగా వాస్తవిక ప్రాతిపదికపై మార్పు చేసుకోవటంద్వారా మెరుగైన ఫలితాలను సాధించ గలుగుతాం. ఆచరణను పలచబరిచే మార్పు లేక పిడివాదం చేసే మార్పు అవసరంలేదు’. మెరుగైన సమాజం, నైతిక నాయకత్వం, సాహసం, త్యాగంతో కూడిన ప్రజా ఉద్యమ కార్యకర్తలన్న ఉద్యమం విజయం సాధించి తీరుతుందనే ప్రగాఢవిశ్వాసాన్ని కె. శ్రీనివాస్ తన ఉపన్యాసంలో వ్యక్తంచేశారు.

టి.ఎన్.మెమోరియల్ ట్రస్టు అధ్యక్షులు డా॥ బి. సూర్యసాగర్ మాట్లాడుతూ ‘నియంత మరణిస్తాడు - అతని పాత్ర అంతమౌతుంది. విప్లవకారుడు మరణిస్తాడు. వారి పాలన ఆరంభ మౌతుంది’ అన్న సూక్తిని గుర్తుచేశారు. ‘నాగిరెడ్డి రెండవ కోవకు చెందినవారు. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి సర్వస్వం అర్పించి తరిమెల నాగిరెడ్డి ధృవతారగా నిలిచినవాడు. కమ్యూనిస్టు ఉద్యమానికి దాదాపు 100 సం॥ల చరిత్ర వుంది. అంతర్జాతీయంగా జాతీయంగా వివిధ పెదధోరణులతో సంఘర్షణల నెదుర్కొంటూ ముందుకు సాగుతోంది.

హైదరాబాద్ కుట్రకేసు నాగిరెడ్డి కుట్రకేసుగా ఎలా ప్రఖ్యాతి గాంచిందో అలాగే మాస్‌లైన్ నాగిరెడ్డి లైన్‌గా ప్రఖ్యాతి గాంచింది. ఈ లైన్‌కోసం పని చేస్తున్న వారు పెద్ద సంఖ్యలో ఉన్నారు. కమ్యూనిజంపై తీవ్రమైన దాడులు జరుగుతున్న సందర్భంలో ఈ సభను జరుపుకోంటున్నాం. క్యాపిటలిజం ఉన్నంతకాలం సోషలిజం కోసం పోరాటం కొనసాగి తీరుతుంది. అత్యంత నిమ్న కులాలుగా చూడబడుతున్న సమాహాలకు టి.ఎన్. సన్నిహితంగా వెళ్ళి వారిని కూడగట్టటాన్ని స్వయంగా చూశాను. నాగిరెడ్డిగారు నిజంగా ప్రజల మనిషి. ‘నాగిరెడ్డికి తెలిసినవారెవరూ ఆయన

మరిచిపోదు - చరిత్ర అసలు మర్చిపోదు’ అని ప్రముఖ జర్నలిస్టు చలసాని ప్రసాదరావు పేర్కొన్నారు. భూస్వామ్యవర్గం నుండి వచ్చిన టి.ఎన్. ఆ వర్గతత్వాన్ని పదిలివేసుకొన్నారు.

తాము దేశద్రోహులం కామని పాలకులే దేశ ద్రోహులని పేర్కొంటూ వారిని బోనులో నిలిపిన ప్రకటనే ‘తాకట్టులో భారతదేశం’. ఈరోజు కనుక ఆయన మీద కేసు పెడితే ‘అమ్మకానికి భారతదేశం’ అనే పేరున ప్రకటనచేసి వుండేవాడు.

విశాల భారతదేశంలో అనేకరకాల చైతన్య స్థాయిలున్నాయని, తదనుగుణమైన పోరాట రూపాలను స్వీకరించాలని ఆయన పేర్కొన్నారు. నూతన ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థ సాధన కోసం కృషిచేశారు.

వ్యూడల్ దోపిడీ, సామ్రాజ్యవాద దోపిడీ రద్దుకావలసి, దీనిపై ప్రజలను నిరంతర చైతన్యం చేయాల్సిన అవసరం కమ్యూనిస్టు పార్టీలపై వుందని టి.ఎన్. నొక్కిచెప్పారు.

మనదేశాన్ని ప్రజాస్వామిక సమాజంగా మార్చాలంటే - ఈ దేశాన్ని అర్థం చేసుకోవటానికి టి.ఎన్. ఒక దృష్టిని ఇచ్చారనీ, ఆయన్ను చరిత్ర మర్చిపోదని ఆయనకు నివాళులు అర్పిస్తూ డా॥ బి. సూర్యసాగర్ తన ఉపన్యాసం ముగించారు.

టి.ఎన్.మెమోరియల్ ట్రస్టు కార్యదర్శి డా॥ పి. జన్యంతరావు మాట్లాడుతూ ‘తాకట్టులో భారతదేశం’ ప్రకటన చేసినప్పుడు కా॥ టి.ఎన్ గ్రామీణ భారతం గురించి చెప్పిన అంశాన్ని గుర్తు చేశారు. ‘భారత పాలకవర్గాలు భూస్వామ్యవ్యవస్థలో వున్న ఈ గ్రామీణ భారతాన్ని ఒక క్రమ పద్ధతిలో అత్యంత మెల్లగా పెట్టుబడిదారీ భూస్వామ్య వ్యవస్థగా మార్చటానికి పూనుకున్నాయి’ అని టి.ఎన్. చెప్పారు. అయితే ‘పాలకులే వ్యూడలిజాన్ని రద్దుచేస్తున్నారు - పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని తీసుకు వస్తున్నారు కనుక మనం చూస్తూ పూరుకొందామా?’ అని ప్రశ్నవేసి, ‘ఈ పరివర్తన విప్లవాత్మకమైనది కాదు. రైతాంగానికి భూమిపై అన్యాయం కల్పించేదికాదు. ఈ పరివర్తన అత్యంత మెల్లగా, అత్యంత నికృష్టంగా సాగుతుంది. ఇది రైతాంగాన్ని సుదీర్ఘకాలంపాటు దారిద్ర్యంలోకి, నికృష్ట జీవనంలోకి నెట్టివేస్తుంది. కనుక ఈ పరివర్తన ఆశించదగిన పరిణామం కాదు. ఈ కర్తవ్యాన్ని చేగొని విప్లవాత్మకంగా ‘దున్నేవానికే భూమి’ నినాదంతో వ్యవసాయక విప్లవంలో రైతాంగానికి నాయకత్వం వహించాలి’ అని టి.ఎన్. స్పష్టం చేశారన్నారు.

‘3 లక్షల మంది రైతాంగం గత 2 దశాబ్దాల్లో ఆత్మహత్యలకు పాల్పడ్డారంటే దీనికి మూలకారణమిదే. రైతుల నుండి భూములను తీసుకొని పెట్టుబడిదారులకు అప్పగిస్తున్నారు. భూముల నుండి రైతాంగాన్ని బలవంతంగా నెట్టివేస్తున్నారు. కౌలుదార్లు అత్యధికంగా సాగుచేస్తున్నారు. అందుకే దున్నేవానికే భూమి నినాదం ప్రాధాన్యత కలిగి వుందని డా॥ జన్యంతరావు వివరించారు. (తరువాయి 7వ పేజీలో)